

USA: Vand for en pris – af selve livet

12. april 2015 – Midt i nødsituationen med det tørkeramte Californien leverer det enorme multinationale selskab Nestlé, der sælger vand på flaske til verden, et eksempel på det, der må stoppes. Guvernør Jerry Brown har – samtidig med, at han har givet ordre til, at offentlighedens vandforbrug skal nedskæres med 25 % i Sacramento, såvel som i resten af staten – ikke lagt nogen begrænsning på Nestlés aftapning af ferskvand fra grundvandskilder i nærheden. Nestlé (alias her: Arrowhead Mountain Water Company) aftapper fortsat vand i en mængde af 80 mio. gallon (ca. 303 mio. ltr.) om året til en pris af 2 eller 3 cent pr. gallon; det tapper vandet på flaske i Sacramento og sælger det for rundt regnet 26 dollar pr. gallon til byens befolkning, der har fået begrænset sit forbrug af vand fra vandhanerne.

Dette stemmer overens med Nestlés østrigske direktør Peter Brabecks verdensanskuelse, som han i 2011 gav udtryk for, som følger:

»For menneskehedens opretholdelse ... er det vigtigste spørgsmål vand ... Vi vil løbe tør for vand, længe før vi løber tør for olie.«

»NGO'er siger, på en simplificeret måde, 'Vand er en menneskeret; det er derfor ikke en kommerciel handelsvare.' Mit svar hertil er, 'Ja, I har ret. Vand er en menneskeret. De 25 liter vand [omkr. 5 gallons, -red.], som man behøver som et minimum for at leve, er en menneskeret. Det udgør et par liter til rengøring, et par liter til at drikke, daglig hydrering og minimumhygiejne ... Ud over dette, er det ikke en menneskeret.'

Vi har behov for 25 ltr. vand pr. dag. Men vi bruger – i USA – 400 ltr. pr. person pr. dag. Så disse 380 ltr. mener jeg ikke

er en menneskeret, og det bør koste noget. Hvorfor? Fordi, hvis det ikke koster noget, vil vi ikke få de investeringer, der er nødvendige for at bruge den mest kostbare ressource på en mere ansvarlig måde ...

Hvis man ikke fastsætter en værdi for vand, vil disse [infrastruktur]investeringer ikke blive foretaget, fordi man ikke har en økonomisk gevinst ... Hvis vandet har i det mindste en anstændig pris, kan investeringen gennemføres.«

Den tydelige »lugt«, der udgår fra Brabecks erklæring, er den grundlæggende årsag til privatisering af vand: En prisstigning på vand (hvilket altid sker under privatisering, som det vises nedenfor) rammer de fattige vandforbrugere som en social forskel, idet nogle af disse helt vil miste adgangen til vand, mad eller hygiejne, blive syge eller fejler nærede, eller dø.

Befolkningsreduktion er privatiseringens *raison d'être*.

Denne oligarkes monstrøse påstand – at 1 % af det aktuelle vandforbrug udgør en »ret«, der bør stilles til rådighed af regeringer, og at tilgængeligheden af de andre 99 % af vandforbruget bør afhænge af vandets pris – har to grove løgne indlejret i sig. Den første løgn bevises hver dag af Nestlé i Sacramento. Selskabet bruger områdets naturlige vandforsyninger, ikke på en ansvarlig måde, men ekstremt skødesløst, fordi det kan indbringe en høj pris på det private salgsmarked. Dette er kort fortalt historien om privatiserede vandsystemer over hele verden i løbet af de seneste 30 år. Den høje pris afskærer mennesker med lav indkomst adgangen til vand, og muligvis også til livet, samtidig med vandspild.

Brabecks anden løgn handler om den menneskelige art. Han påstår, at menneskeheden ikke investerer tid og ressourcer i videnskabeligt og teknologisk fremskridt – som det udtrykkes gennem ny infrastruktur – med mindre det giver private investorer et højt pengeafkast. Den ekstraordinært fremragende infrastruktur til vandforsyning og vandstyring i det

amerikanske Vesten – for det meste vedkommende bygget gennem Kontoret for Genvinding, Finansselskabet til Genopbygning, Styrelsen til Fremme af Offentlige Arbejder, Det Civile Bevaringskorps og Hærens Ingeniørkorps, og som fortsattes under JFK's præsidentperiode, såvel som under daværende guvernør for Californien Pat Brown – beviser, at dette er falsk. Det, vi vil gøre for at revolutionere vandstyring omkring Stillehavsranden i fremtiden, beviser, at det er falsk. Og de historiske fiaskoer med privatisering af ferskvand beviser, at det er falsk.

Foto: Wilsonsdamningen, der stod færdig i 1924 og spænder over Tennessee-floden i staten Alabama, var den første dæmning, der kom under TVA's myndighed, som blev oprettet i 1933. Den er en af ni TVA-dæmninger på floden Tennessee.

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2015: Verden efter Danmark gik med i Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche: Verden ved en skillevej: Win- win for alle – eller ind i 3. Verdenskrig med geopolitik?

... Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB ... og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

11. april 2015 – Den beslutsomhed, hvormed 50 stater, på trods af USA's massive opposition, har bekendtgjort, at de ønsker at blive grundlæggende medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som er initieret af Kina, demonstrerer, at det strategiske tidevand har nået det punkt, hvor det fundamentalt vender. Utallige internationale kommentarer refererer til, hvilken alvorlig fejltagelse det var af den amerikanske regering at gøre spørgsmålet om en regional bank til finansiering af infrastruktur til en strategisk magtkamp mellem Kina og USA – og så dernæst tabe kampen.

Stadigt flere kræfter i verden indser, at det kinesiske

perspektiv med en såkaldt »Win-Win«-politik, altså et økonomisk samarbejde, der gavner alle deltagere, er langt mere attraktivt end den angloamerikanske politik med geopolitik, der har efterladt et grusomt spor af ødelæggelse i Sydvestasien, Nordafrika og Ukraine, og pga. hvilken tropper ved grænsen til Rusland nu står over for noget, der kan føre til en krig mellem atommagter. Dertil kommer, at selve USA har et fortvivlende presserende behov for en anden politik. Store dele af Californien, Texas og andre stater vest for Mississippi er udsat for en tørke, der har stået på i årevis, og som har ødelagt nogle af de vigtigste landbrugsområder i USA. Den radikale, grønne, californiske guvernør Brown har netop beordret en 25 % 's nedskæring af vandforbruget for alle områder – undtagen landbrug og fracking (!) – uden at tage noget som helst perspektiv til overvindelse af manglen på vand i betragtning. Californien skulle angiveligt kun være egnet til et befolkningstal på 400.000, mener Brown – en bemærkning, der, i betragtning af, at der lever omkring 40 millioner mennesker i Californien, er en monstrøsitet og åbenbart tager en massiv affolkning med i købet.

Øjensynligt i forventning om en vandmangel, der længe har aftegnet sig, har Wall Streets store »TBTF«-banker og de internationale finanscentre – netop dem, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå bankerot – såvel som også medlemmer af Bush-klanen og multimilliardæren T. Boone Pickens, i de seneste ti år opkøbt alt, der har med vand at gøre: Jord, hvorunder der findes grundvandsførende lag, søer, alle områder inden for vandbygningsteknik, rustfri rør, pumper, kemikalier til vandforbedring osv. – simpelt hen alt, man skal bruge for at generere profit i en privatiseret vandøkonomi. Allerede i 2011 lovede Citigroups cheføkonom, Willem Buiter: »Vandmarkedet bliver snart varmere end oliemarkedet. Vand som fabriksanlæg vil, efter min mening, snart blive den vigtigste kategori af fabriksanlæg på basis af fysiske varer, og vil langt overgå olie, kobber, landbrugsprodukter og ædelmetaller.«

En ny Enron-svindel aftegner sig tydeligt, hvor prisen på el nærmest blev firdoblet over en nat, og hvor en hel række af Enrons bagmænd måtte gå i fængsel pga. insiderhandel. Med alle midler presser vandspekulanterne på for, med en tørke, der forværres, snart at få lov til at handle med vand på Markedet for Varefutures.

I betragtning af denne dramatiske situation vinder præsidentkandidataspiranten O'Malleys kampagne, med sin bebudelse af, at han som sit vigtigste fokuspunkt har at bryde Wall Streets magt gennem at genindføre Glass/Steagall-loven for en bankopdeling, strategisk betydning. Bestyrelsesformændene for nogle TBTF-banker lod for omkring to uger siden førende medlemmer af det Demokratiske Parti true med, at de ville blive afskåret fra enhver finansiel støtte fra Wall Street – læs: at man ville købe det næste præsidentskab for det Republikanske Parti – ifald demokrater som senator Elizabeth Warren (O'Malley blev forsigtigvis ikke nævnt) ikke holdt op med sine angreb på Wall Street.

Det er endnu uvist, om det Demokratiske Parti vil blive splittet over dette spørgsmål: På den ene side opportunisterne fra det horisontale erhverv, der argumenterer med, at man i Amerika ikke kan vinde et valg uden Wall Streets penge, og på den anden side patriotiske demokrater som O'Malley, der har indset, at USA kun kan overleve, hvis Wall Streets kriminelle magt bliver brudt gennem Glass/Steagall-loven. Til denne gruppe hører også Robert Reich, tidligere arbejdsminister i Clinton-regeringen, og kongresmedlemmet Donna Edwards, der kæmper for den afgangende Baltimore-senator Mikulskys plads i Senatet, og som har erklæret, at hun ikke vil modtage nogen penge fra Wall Street. Hillary Clinton, der vil annoncere sit kandidatur på søndag, har derimod taget folk ind i sin kampagnestab, der er kendt for at tage store bidrag – altså penge fra Wall Street – hjem, som f.eks. John Podesta.

Konfronteret med den fundamentale krise, som USA befinder sig i, drejede det sig ikke blot om embedet som præsident, selv om

O'Malley utvivlsomt er den hidtil eneste kvalificerede præsidentkandidat, erklærede Lyndon LaRouche med eftertryk og lancerede en omfattende kampagne for at placere præsidentskabet som helhed på en kvalitativt højere platform og for dette formål at vinde et team af videnskabelige eksperter, der under et O'Malley-præsidentskab kan hjælpe med atter at gøre USA til en fungerende republik.

LaRouche understregede, at overvindelsen af ferskvandskrisen i det sydvestlige USA vil blive nøglespørgsmålet for dette nye præsidentskabs succes. LaRouche, der allerede for 40 år siden advarede om den ferskvandskrise, der allerede dengang aftegnede sig, og som påviste veje til løsning af krisen, har nu fastlagt en helt ny fremgangsmåde med et team af sine unge videnskabsfolk. Ben Deniston, der er en del af dette videnskabsteam, præsenterede et koncept, der er fuldstændig revolutionært i det aktuelle politiske klima i USA: I stedet for at affinde sig med, at den grønne ideologi og spekulanternes rovgriskhed affolker den nuværende mest folkerige stat i USA, må kimen til en videnskabelig løsning som forudsætning have, at der er tilstrækkeligt med vand på vores planet, men at dette vand ikke er til rådighed i en tilgængelig form; det vil sige, at det enten forekommer som saltholdigt havvand, er indeholdt i atmosfæren som fugt og regner ned over havene, eller flyder uproduktivt ud i havene (som smeltevand/afvanding fra floderne.)

Nye videnskabelige undersøgelser giver belæg for sammenhængen mellem vort Solsystems galaktiske cyklus over mange år og forandringer i vort vejrmønster, der i størrelsesorden overgår virkningerne af menneskeskabt aktivitet i en grad, der gør disse fuldstændigt negligerbare. Det afgørende spørgsmål er derimod, hvordan menneskeslægten bevidst kan udnytte de processer, der optræder i vor galakse og vort solsystem, såsom den kosmiske stråling og ionisering af fugten i atmosfæren, for at forandre vandcyklusserne på Jorden i en sådan grad, at de kan modvirke den tiltagende ørkendannelse.

Frem for alt har Kina, med to store vandstyringsprojekter, demonstreret menneskets evne til at overvinde oversvømmelser såvel som tørke. Projektet med de Tre Slugters Dæmning har allerede reddet tusinder fra at drukne og producerer årligt 98,8 mia. kWh (2014) elektricitet, og omdirigeringen af vandet fra Yangtze-flodens kildeområde til Kinas tørre områder i nord og området omkring Beijing er en model for overvindelse af vandmangel i andre egne af verden.

Hvis Tyskland og de andre europæiske nationer forbliver i EU's spændetrøje og i slaveagtig, forudbestemt lydighed støtter Londons og Wall Streets geopolitisk motiverede politik imod Rusland og Kina, da kan man frygte, at opstillingen af våbensystemer og tropper på grænsen til Rusland, og Saudi Arabiens krig i Yemen, samt krige andre steder, der også promoveres af London og Washington, meget snart vil føre til udløsningen af en global, atomar udslettelse af menneskeheden.

Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB, den Nye Udviklingsbank (NDB) og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

Det altafgørende spørgsmål er: Kan vi i tide frigøre os fra geopolitikkens oligarkisk-snæversynede tankegang, som den netop på klinisk måde er blevet repræsenteret af vasallerne Norbert Röttgen i Maybritt Illners Talkshow fra den nye »Sorte Kanal Vest«^[1]? Og kan vi i tide placere os på det højere standpunkt, der repræsenterer én menneskehed, og som tilbydes af Kina og BRIKS-politikken? Det er netop dette, som tilbydes af den græske regering, når denne tilbyder at blive en bro mellem BRIKS og Europa.

Ironisk nok afhænger såvel USA's som Tysklands overlevelse af, at vi griber denne chance – også selv om hr. Schäuble, af kulturelle årsager, ikke kan forstå det.

[1] 'Den sorte Kanal' var en serie af politiske programmer, der blev sendt hver uge mellem 1960 og 1989 af Østtysk Tv. Hver af udsendelserne blev lavet over optagede uddrag fra nylige vesttyske Tv-programmer, der blev genredigeret til at indeholde en kommunistisk kommentar.

Rusland siger, USA/Nato opfinder grunde til missilforsvar i Europa efter Iran-aftale

11. april 2015 – Det Russiske Udenrigsministeriums Informations- og Pressekontor udstedte 10. april en erklæring i respons til erklæringer fra regerings- og embedsfolk fra USA og NATO om, at aftalen om atomkraft med Iran ikke vil ændre NATO's planer om missilforsvar i Europa. Erklæringen på Udenrigsministeriets hjemmeside lyder:

»Vi ser, at mens fremskridt med hensyn til Irans atomprogram i realiteten bliver tydeligere, så forsøger Washington og Bruxelles at opfinde nye grunde til deres missilforsvarsprogram.«

»Dette bekræfter endnu engang, at referencerne til 'den

iranske trussel' i dette tilfælde blot er et skalkeskjul, alt imens det virkelige mål med at skabe anti-missilpotentialitet er noget helt andet»,

lyder erklæringen. Erklæringerne om, at missilforsvarsskjoldet i Europa ikke er rettet mod Rusland,

»ser derfor mindre overbevisende ud«, understreger erklæringen.

Erklæringen citerer Obama for, i sin tale i Prag i 2009, at sige, at, hvis »den iranske trussel« elimineres, vil drivkraften bag opbygningen af missilforsvarssystemet i Europa bortfalde. Erklæringen siger derfor:

»USA's og NATO's åbenbare mangel på villighed til at tage de positive tendenser i løsningen af det iranske atomspørgsmål i betragtning bekræfter vores konklusion om, at missilskjoldet, der er under opstilling i Europa, har anti-russisk karakter.«

Andre hændelser og provokationer fortsætter i mellemtiden. Mens der ikke har været nogen russiske flyvninger med bombefly ud for USA's eller Europas kyster i de seneste uger, så fortsætter amerikanske rekognosceringsflyvninger nær ved Rusland, og den 7. april var der en hændelse med nærkontakt over Det baltiske Hav.

»Et amerikansk RC-135U, der fløj en rutinerute i internationalt luftrum, blev afskåret af et russisk Su-27 Flanker på en risikabel og uprofessionel måde«,

sagde talskvinde for Pentagon, Eileen M. Lainez. Hun tilføjede, at USA vil tage denne hændelse op med Rusland »gennem de passende diplomatiske og officielle kanaler«.

Foto: Aegis missilforsvaret til søs, en del af missilskjoldet

Lyndon og Helga Zepp-LaRouche: Foragteligt forsøg på at mistænkeliggøre dr. Natalia Vitrenko stinker af nazisme i Bandera- traditionen – Victoria Nulands favoritideologi

9. april 2015 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og hans hustru, Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, fordømte i dag en kampagne, anført af nazisterne og udført af Ukraines Sikkerhedstjeneste (SBU) for at bagvaske og true den fremtrædende, ukrainske økonom og tidligere parlamentsmedlem, dr. Natalia Vitrenko, en heltinde og ledende, intellektuel leder af Ukraine.

»Der er stærk mistanke om, at dette orkestreres af USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland«, sagde Lyndon LaRouche i dag, »eller af en anden, der er åndsbeslægtet med nazister i Bandera-traditionen, som Nuland er berøgtet for«.

Zepp-LaRouche, der i februar 1997 sammen med Vitrenko tog

initiativ til »Appel om at sammenkalde en Ny Bretton Woods-konference«, som en reorganisering, der var for udvikling, af verdens økonomiske system, responderede til nyhederne om de optrappede angreb på den ukrainske økonom og politiker: »Denne bagvaskelse er så meget desto mere foragtelig, fordi den fremkommer en måned før 70-året for sejren over nazismen i Europa, i maj 1945. Nationerne sagde efter denne krigs afslutning, 'Aldrig mere!', men de vestlige regeringer har glemt alt om dette løfte. Natalia Vitrenko har haft integriteten til at afsløre genoplivelsen af neonazismen og fremføre beviser for Bandera-grusomheder, både rent historisk og i vor tid, mens Victoria Nulands udvalgte premierminister Aseni 'Jats' Jatsenjuk tværtimod havde den frækhed på tysk fjernsyn at sige, at den nazistiske invasion aldrig fandt sted – at det kun var Sovjetunionen, der besatte Ukraine.«

Dr. Vitrenko er to gange blevet forhørt af SBU for angiveligt at have modtaget penge fra Rusland med det formål at udføre, hvad visse medier ondskabsfuldt har fremstillet som »propagandaarbejde for at miskreditere de ukrainske regeringsmyndigheder, fremprovokere væbnet konflikt mellem forskellige befolkningslag i Ukraine, anstifte etnisk had og levere informationsstøtte til at gennemføre 'folkeafstemninger' i Ukraines østlige regioner«. En erklæring, der blev udstedt i går af Vitrenkos Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) påpegede historier, der er blevet publiceret i denne uge af Glavcom-nyhedsagenturet (glavcom.ua) og andre medier, der citerede, at SBU »mistænkte« Vitrenko for at modtage penge fra Fonden for Støtte og Forsvar af Udlændige Landsmænds Rettigheder, der styres af det russiske Udenrigsministerium.

Beskyldningerne går tilbage til maj 2014, da konti tilhørende Dar Zhizni (Livets Gave), en NGO for kvinder, ledet af Vitrenko, blev indefrosset. Ifølge ukrainske medier skete dette »inden for rammerne af en SBU-undersøgelse af pengeoverførsler gennem Ukribank, der var tiltænkt personer,

mistænkt for krænkelse af Ukraines territoriale integritet og ukrænkelighed«. Hovedoverskrifter i den aktuelle strøm af mediedækning nævner Vitrenko som en betydelig sponsor af separatister og terrorister, som er nogle brede kategorier, der anvendes af de aktuelle ukrainske myndigheder imod deres politiske modstandere. Alexander Bondarchuk, leder af det lille Ukrainske Arbejderparti, og kollega til Vitrenko både i parlamentet og som medunderskriver af hendes erklæringer imod det voldelige statskup i Kiev i februar 2014, der anførtes af neonazister, og kuppets følger, blev arresteret 18. marts på anklager om »krænkelser af Ukraines territoriale integritet«.

Oversættelser (engelsk) af PSPU-erklæringen om den fornyede trussel mod Vitrenko, såvel som også mod Bondarchuk, kan læses [her](#).

Chef for SBU Valentyn Nalyvaichenko meddelte i et interview 1. april, at modellen for hans organisation er Stepan Banderas Organisation af Ukrainske Nationalisters Ukrainske Oprørshær (OUN-UPA), der samarbejdede med nazisterne under disses invasion af Sovjetunionen. I betragtning af Vitrenkos biografi og hendes modige, fortsatte, offentlige udtalelser om den økonomiske og politiske ødelæggelse af Ukraine, siden kuppet fandt sted sidste år, har angrebene den pronazistiske stank, der er typisk for USA's viceudenrigsminister Victoria Nulands projekter i Ukraine. Nalyvaichenko, der længe har været associeret til Bandera Trefork (Tryzub) Organisationen, et kerneelement i kuppets Sektor Højre-stormtropper, pralede i en telefonkonference i Atlantisk Råd i maj 2014 med sin »intensive« udveksling af efterretninger og andet samarbejde med »amerikanske kolleger«.

Zepp-LaRouche bemærkede, at Vitrenko ofte har talt i Europa om både den skade, der forvoldes mod Ukraines økonomi af IMF og frihandelspolitikken, og om truslen om en opblomstring af den fascistiske ideologi, der opmuntres af Vesten, i Ukraine. »Dr. Vitrenko er kendt og højt respekteret i Europa«, sagde Zepp-LaRouche, »og hun har afholdt møder på højt niveau både der

og, tidligere, i USA. Det er vigtigt, at politiske skikkelser over hele verden fordømmer disse latterlige angreb mod Natalia Vitrenko, samt fastslår, hvor de kommer fra.«

LaRouche og Zepp-LaRouche var gæster hos Vitrenko i Kiev i 1995, da hun var parlamentsmedlem. Som en økonom med speciale i Ukraines sektor for sociale ydelser og virkningen af Den internationale Valutafonds (IMF) betingelsespolitik førte hun en stærk kampagne for præsidentskabet i Ukraine i 1999, der gav hende 11 % af stemmerne selv efter, at hendes kampagne blev splittet af et modforsøg, hvor hun og 40 andre blevet såret af granater, der blev smidt under en sammenkomst. I de senere år har dr. Vitrenko talt ved Schiller Instituttets konferencer i Frankfurt, Tyskland, i april 2013 og oktober 2014.

I en **videoptaget tale til Australiens Borgervælgerråds (CEC, LaRouche-bevægelsen i Australien) konference 28.-29. marts**, mindedes Vitrenko selv, at »Fra den 23. februar til den 5. marts 2013 blev det muligt for vores delegation af ledende repræsentanter for nogle ukrainske venstrepartier at turnere i Europa, hvor de besøgte Frankrig, Tyskland og Italien« ... hvor de holdt »dusinvis af møder, pressekonferencer og interviews. Takket være medlemmer af Europaparlamentet ... blev det muligt for mig at afholde en pressekonference den 26. februar i Europaparlamentet ... Allerede dengang advarede vi om truslen om borgerkrig og opløsning af landet, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Og jeg opfordrede dengang Berlin, Moskva og Paris til at forene deres indsats: især disse tre centre – Berlin, Moskva og Paris – til at forene deres indsats og forhindre nazisterne i at overtage Ukraine, og hjælpe med at forbyde alle neonazistiske partier og bevægelser i Ukraine.«

Natalia Vitrenkos seneste videotale, udlagt i dag på hendes webside www.vitrenko.org, har titlen »En militærjunta i stedet for europæiske værdier«. Hun analyserer den lov, der blev introduceret i Parlamentet den 3. april af præsident Petro Poroshenko, der fastlægger bestemmelser for at erklære militær

undtagelsestilstand i Ukraine, konfronteret med enten en væbnet invasion eller »truslen om et angreb«. Sidstnævnte formulering fastlægger bestemmelser for at handle på baggrund af fabrikerede trusler – nøjagtig ligesom SBU's »bluff om, at Vitrenko truer Ukraines territoriale integritet«.

EIR:

Obamas krig mod Kinas AIIB er i realiteten forræderi mod USA

Det, Obama har gjort, udgør i realiteten forræderi mod USA, på to anklagepunkter. For det første, og vigtigst, har USA desperat brug for nydannelse af ferskvand og infrastruktur til vandstyring i en skala, der omfatter hele Stillehavsranden; dette er en eksistentiel nødvendighed for Amerika som nation.

Download (PDF, Unknown)

Stop 3. Verdenskrig: Amerikanske F-16-fly flyver

farligt tæt på russisk luftrum

10. april 2015 – Fjorten amerikanske F-16-fly er udstationeret til Amari-flyvestationen i Estland, fra Aviano, Italien, for at gennemføre øvelser sammen med det estiske luftvåben og med de finske og svenske luftvåben, og de flyver ikke langt fra den russiske grænse. »Rusland er så tæt på, at F-16-kampflyenes piloter kan se det på horisonten, når de fejer ned over et træningsareal i Estland i den største opvisning nogensinde af amerikansk luftstyrke i de baltiske lande«, rapporterer *Associated Press*, som havde en reporter, der rent faktisk fløj med på bagsædet af en af de amerikanske F-16-fly, der er udstationeret der. »Denne raslen med sablerne fremmaner det spøgelse, at den ene af siderne kunne misfortolke en bevægelse fra den anden side og udløse en konflikt mellem to magter, der har store atomvåbenarsenaler, til trods for en skarp reduktion fra koldkrigsæraen.«

»En farlig leg med militær balancegang helt ude på kanten udspilles nu i Europa«, sagde Ian Kearns, direktør for European Leadership Netværket, en tænketank med hjemsted i London, til *AP*. »Hvis en kommandør eller en pilot begår en fejl eller træffer en dårlig beslutning i denne situation, kunne vi få tab og en cyklus med en høj indsats med en optrapning, der er vanskelig at standse.«

»Det tager blot nogle få minutter for F-16-kampfly at nå Skt. Petersborg«, sagde talsmand for det russiske Forsvarsministerium, Alexander Lukashevich om den amerikanske udstationering. Han udtrykte bekymring over, at den igangværende øvelse kunne indvarsle planer om »på permanent basis at udstationere angrebsfly, der kan medføre atomvåben, på grænsen til Rusland«.

Foto: Amerikanske F-16 kampfly på den estiske Amari-flyvestation

Rusland indbyder USA til at deltage i Sikkerhedskonference i Moskva

10. april 2015 – Det Russiske Forsvarsministerium ville byde USA's deltagelse i den kommende Sikkerhedskonference i Moskva, der er fastsat til 16.-17. april, velkommen. »Vi vil være meget glade for at se vore amerikanske venner til denne konference«, sagde viceforsvarsminister Anatoly Antonov under et interview på Rossiya 24 TV, rapporterer TASS. Antonov sagde, at han forventer deltagelse af 400 delegerede fra 70 lande, på trods af USA's pres for det modsatte, inklusive forsvarsministeren fra NATO-medlemslandet Grækenland, der er blandt de 15 forsvarsministre, der foreløbig har bekræftet deres deltagelse.

Samtidig indikerede den russiske præsident Vladimir Putin, at Rusland ikke vil slække på sine forsvarsforholdsregler. »Vores indsats og forholdsregler for at styrke forsvarspotentialet vil fortsætte systematisk og vedholdende«, sagde han under en ceremoni for forfremmelse af seniormilitærofficerer og andre officerer i Kreml i går. »Vi er alle sammen bevidste om, at dette udgør en betydningsfuld faktor for Ruslands suveræne udvikling, og en forudsætning for et fredeligt og roligt liv for millioner af vore borgere.« Han sagde også, at Rusland ville »fortsætte med at styrke sin sikkerhed« og samarbejde med »stater, der søger fred, stabilitet og udvikling« blandt det voksende potentiale for konflikt i regioner, der er af

strategisk vigtighed for Rusland. Putin sagde, at flere lande var i færd med at transformere deres politik hen imod aggressive handlinger. »Som et resultat heraf kommer der trusler, som vi ikke kan ignorere«, tilføjede han.

Foto: Amerikanske faldskærmstropper med base i Estland gennemfører deres første øvelser med faldskærmsudspring fredag (10. april), meddelte Estlands Forsvarsstyrker ([Sputnik News](#)).

De Nordiske Landes forsvarsministre hævder, Rusland er den største trussel mod deres sikkerhed

10. april 2015 – Forsvarsministrene for de fem Nordiske Lande – Sverige, Finland, Norge, Danmark og Island – udstedte i går en erklæring, der sagde, at Rusland var den største udfordring mod europæisk sikkerhed. »Ruslands ledere har vist, at de er parat til at gøre praktisk og reel brug af militære midler for at opnå deres politiske mål, selv, når dette indebærer krænkelse af international lov«, skrev forsvarsministrene i erklæringen, der blev publiceret i den norske avis Aftenposten. »Der er voksende militær- og efterretningsaktivitet i Baltikum og andre nordlige områder«, sagde ministrene. »Det russiske militær udfordrer os langs vore grænser, og der har været flere grænseoverskridelser i Baltikum.«

»Ruslands handlinger er den største udfordring til europæisk

sikkerhed«, sagde ministrene. »Ruslands propaganda og politiske manøvrering bidrager til at så splid mellem nationer, og inden for organisationer som NATO og EU.«

Der er modstridende synspunkter blandt ministre blandt i det mindste nogle af De nordiske Lande således, at forsvarsministrenes erklæring måske ikke reflekterer en forenet holdning for alle regeringerne.

Indlægget i den norske avis Aftenposten 10. april kan læses [her](#).

Foto: Forsvarsministrene fra de fem Nordiske Lande: (fra venstre) Peter Hultquist, Sverige, Nicolai Wammen, Danmark, Gunnar Bragi Sveinsson, udenrigsminister Island, Ine Eriksen Søreide, Norge, og Carl Haglund, Finland. (Island har ikke noget selvstændigt forsvar, -red.)

IMF tjente 2,5 mia. euro i profit på bailout til Grækenland

9. april 2015 – Mens grækerne led under frygtelige vanskeligheder, tjente Den internationale Valutafond (IMF) store profitter på Grækenlands såkaldte bailout. Ifølge en rapport fra Jubilee Debt Campaign, en uafhængig organisation med hjemsted i Storbritannien, har IMF tjent en profit på 2,5 mia. euro på sine lån til Grækenland, siden 2010. Som det blev rapporteret i *Enikos.gr* forud for en græsk afbetaling til IMF i dag på 462 mio. euro, bemærkede Jubilee Debt Campaign, at

IMF's profitrater vil stige til 4,3 mia. euro frem til 2024, hvis Grækenland tilbagebetaler lånene fuldt ud.

»IMF har opkrævet en effektiv rente på 3,6 % på sine lån til Grækenland. Dette er langt mere, end institutionen behøver for at imødegå alle sine omkostninger, der i øjeblikket ligger på 0,9 %. Hvis sidstnævnte rentesats var den faktiske rente, som Grækenland havde betalt IMF siden 2010, ville landet have betalt 2,5 mia. euro mindre på afbetalingerne«, sagde kampagnen.

Den rapporterer, at 25 % af IMF's profitter siden 2010 kom fra Grækenland.

Tim Jones, en økonom ved Jubilee Debt Campaign, bemærkede, at IMF's lån til Grækenland »ikke alene har reddet banker, der fra først af udlånte ansvarsløst, men de har også aktivt taget endnu flere penge ud af landet. Denne ågerrente kommer oveni den uretfærdige gæld, der er blevet påtvunget det græske folk«.

Foto: Søndagsfrokost i et suppekøkken drevet af den græsk-ortodokse kirke i det centrale Athen en uge inden valget. Under krisen har de fattigste grækere mistet omkring en tredjedel af deres månedlige rådighedsbeløb. Fra jan. 2015.

USA støtter saudisk krig med

folkemord i Yemen

9. april 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry erklærede, i endnu et anfald af selvretfærdighed, under et interview på PBS sent i går, at USA ikke stiltiende vil lade Iran overtage Yemen. Det lykkedes Kerry på en eller anden måde at give Iran skylden for krigen i Yemen, selv om det var saudierne, der startede krigen ved at angribe Yemen. Der har bestemt været kampe i Yemen, men de har ikke angrebet nogen uden for Yemen, en kendsgerning, som Kerry synes at ignorere.

»Der har været – der er, selvsagt – fly, der kommer fra Iran. Hver eneste uge kommer der fly fra Iran [som antageligt leverer våben og andre forsyninger til Houthi-oprørerne], og det har vi sporet, og det ved vi«, sagde Kerry, som om dette var bevis for Irans direkte involvering. »Iran må erkende, at USA ikke vil stå stiltiende og se på, at regionen destabiliseres, eller mens folk begynder med åbenlys krigsførelse hen over linjer, internationale grænser, i andre lande.« Han hævdede, at Washington ikke er ude efter en konfrontation med Iran, men »vi vil ikke svigte vore alliancer og vore venskaber og behovet for at stå ved deres side, som føler sig truet som konsekvens af de valg, som Iran måske er i færd med at træffe.«

Fox News fremmaner, med sin dækning af alle dette, spørgelset, der udgøres af en USA-Iran-stedfortræderkrig i Yemen. I Pentagon gentog talsmand, oberst Steve Warren, hvad Kerry sagde i går og sagde: »Vi ved, at Iran leverer støtte til houthierne«, selv om han ikke kunne specificere, hvad denne støtte skulle bestå af, men »vi ved, at iranerne er partnere med houthierne, og at de arbejder sammen«. Warren sagde også, at USA begyndte sin støtte til saudierne i form af optankning i luften tirsdag aften, og at den amerikanske Centralkommando vil levere en luftoptankning til saudierne hver dag. En unavngiven amerikansk forsvarsperson rapporterede, at samarbejde om efterretninger med saudierne nu omfatter at

stille luftfotos til rådighed, som »koalitionen« kunne bruge til bedre at angribe anti-Hadi-styrker.

Foto: Røgen stiger op fra endnu et luftangreb på Yemen

Gribende rapport fra Ukraines Natalia Vitrenko:

»Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod opbygning af ting«

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Natalia Vitrenko, parlamentsmedlem (1994-2002), leder af Ukraines Progressive Socialistparti, havde følgende videoindslag på Citizens Electoral Council (CEC) (LaRouche-bevægelsen i Australien), konference 28.-29. marts 2015, Melbourne, med titlen: »Verdenslandbroen: Fred på Jord, og i

mennesker en velbehagelighed«.

Video af alle konferencens indslag kan ses her:
<http://cecaust.com.au/2015conference/>

(Optaget 19. marts, Kiev)

»Kære deltagere på konferencen! Det er mig en stor glæde at sende jer mine hilsner. I er samlet i dag i Australien, der ligger meget langt væk fra vores eurasiske kontinent, og I har et vidunderligt emne for jeres konference: helliget fred. I diskuterer nye, unikke investeringsprojekter, den Nye Silkevej, Verdenslandbroen. Og I er overbevist om, at der vil komme fred på Jord, og I har dedikeret jeres håb og forhåbninger til dette. Dette er vidunderligt! Og tro mig, det er, hvad alle, mentalt raske personer i verden ønsker.

Det er med stor beklagelse at jeg må sige, at mit land Ukraine i dag ikke er en del af denne proces. I mit land er der en borgerkrig i gang. Mit land er underkastet en overlagt, vedvarende og brutal ødelæggelse.

For ikke så længe siden, kun femogtyve år siden, var Ukraine at finde blandt de ti mest udviklede lande i verden, målt ud fra BNP pr. person. Ukraine producerede 2 % af verdens BNP på daværende tidspunkt. Ukraines BNP pr. person lå 11 % over verdensgennemsnittet. Ukraine havde flere end 360 større industrieanlæg. Ukraine var et avanceret, agro-industrielt land. Vi havde fabrikker, der byggede raketter, vi havde skibsbyggeri og produktion af fly, biler og lokomotiver. Ukraine har mere end 20 % af verdens reserver af løssjord. Vi havde fremragende høstudbytte, og der var ingen, der sultede. Vi havde gratis uddannelse og gratis sundhedsydelser. Vi kunne have børn og give dem en opvækst i fuld tillid til, hvad morgendagen ville bringe.

Men Sovjetunionen blev ødelagt. Det blev ødelagt af

Kommunistpartiets elite, der degenererede og ønskede at tage det i eje, der i realiteten var nationens fælles rigdom. De ønskede kun at sørge for deres egne børn og børnebørn.

Ukraine har eksisteret som uafhængig nation i 24 år. Hvad har mit land så fået ud af denne såkaldte uafhængighed? I dag repræsenterer Ukraines BNP kun 0,5 % af verdens BNP. Det var på 2 %, nu er det 0,5 %. Pr. person er Ukraines BNP US\$ 4.000, mod verdensgennemsnittet på US\$ 10.500. Det ligger således nu 60 % under verdensgennemsnittet. Vi lå på 11 % over verdensgennemsnittet, og nu ligger vi på 60 % under det.

Hvad skyldes dette? Det skyldes, at de økonomiske bånd til de fabrikker og regioner, sammen med hvilke vores økonomi var blevet udviklet i årtier, blev brudt. Det vil først og fremmest sige Rusland, Belarus og de tidligere Sovjetrepublikker. Tallene fortæller historien. Den forventede, gennemsnitlige levealder i vores land er faldet med to år i løbet af disse femogtyve år. Den var 72, nu er den 70. Mænd i Ukraine bliver i gennemsnit 62 år. Befolkningen er ved at uddø. I 1990 havde Ukraine en befolkning på 52 millioner mennesker. Nu er der 43 millioner tilbage, eksklusive Krim. Ukraine har mistet Krim.

Den primære årsag er den reformpolitik, der blev gennemtvunget af Den internationale Valutafond (IMF). Denne reformpolitik betød en privatisering af statslig ejendom, der overgik på hænderne af et nyt oligarki. Dette oligarki trives rigtig godt. Deres familier lider ikke under fattigdom. Reformpolitikken afsluttede statslig, lovmæssig regulering af eksport og import. Kommerciel bankvirksomhed bredte sig hurtigt, og bankmafiaen begyndte at tjene penge på Ukraines problemer. Bankmafiaen er heller ikke forarmet. Den lever ganske godt. IMF's reformpolitik foreskrev en økonomisk model med billig arbejdskraft. Niveauet for eksistensminimum, mindsteløn og pensioner blev holdt nede, og det er grunden til, at det overvejende flertal af befolkningen er forarmet. Ifølge ombudsmanden for menneskerettigheder levede 80 % af den

ukrainske befolkning i 2011 under den fattigdomsgrænse, som FN fastsætter for Central- og Østeuropa, samt lande i Fællesskabet af Uafhængige Stater. Denne fattigdomsgrænse udgør US\$ 4,30 pr. dag. 80 % af den ukrainske befolkning modtog mindre end det, på daværende tidspunkt. Hvordan ser det så ud nu? Jeg vil fortælle jer, hvordan det står til nu.

Ukraine blev konfronteret med valget mellem enten at integrere sig med Rusland, Belarus og Kasakhstan – Toldunionen, eller med Den europæiske Union. Det, man måtte gøre, var at afveje og analysere disse forskellige valgmuligheder. Og de blev analyseret. En særlig arbejdsgruppe blev etableret, der inkluderede specialister fra Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Økonomiske Prognoser og Det Ukrainske Nationalakademis Institut for Økonomiske Prognoser. Denne arbejdsgruppe beregnede omhyggeligt, hvad der ville være til størst fordel for Ukraine. Deres klare svar var, at integration i Øst med medlemmerne af Toldunionen ville være fordelagtigt og lovende, og rent faktisk ville kunne redde Ukraine. De viste, at hvis Ukraine gik med i Toldunionen, ville landet få en stigning i BNP på 18 % i løbet af ti år. Det ville udgøre den største stigning blandt noget medlem af Toldunionen. Rusland ville få en stigning på 16,8 % inden for denne tidsramme; Belarus, 16,1 %; Kasakhstan 14,7 %. Men Ukraine ville få en stigning i BNP på 18 %. Hvorfor? Fordi forhindringerne for salg af ukrainske varer i Rusland, Belarus og Kasakhstan ville blive fjernet. Priserne for disse produkter ville falde, og de ville blive mere konkurrencedygtige pga. de lavere omkostninger forbundet med at bringe dem ud på markedet. Desuden ville Ukraine modtage meget nødvendige investeringer i modernisering af sin industri.

Antager I, at dette blot var projektioner? Nej, det var det sandelig ikke. Lad mig give jer nogle præcise tal. I 2010 blev Janukovitj valgt til præsident for Ukraine. Hans image var, at han skulle være prorussisk og ville genetablere tætte

kontakter med Rusland. I april 2010 blev Kharkovaftalen underskrevet, hvorved Rusland gav Ukraine en discount på prisen for naturgas. Alle håbede virkeligt, at der ville komme en intensiv, økonomisk integrationsproces mellem Rusland og Ukraine. Hvad skete der generelt i 2010? I 2010 voksede Ukraines handel med Rusland med 60,7 %, til et niveau på US\$ 41,9 mia. Den russisk-ukrainske handel voksede, og Ukraine fik et kæmpestort marked for sine produkter. Ukraines industriproduktion steg med 11 % i 2010. Jeg taler om industriproduktion, der var kernen i den ukrainske økonomi. Det er grunden til, at Ukraines BNP voksede med 4 % i 2010. Det handlede ikke kun om, at bruttoeksporten til Rusland steg, men også om, at sammensætningen af Ruslands import fra Ukraine for 40 % 's vedkommende bestod af højteknologiske produkter, og for 45 % 's vedkommende af mellemteknologiske produkter. Med andre ord, så skabte dette en efterspørgsel af højt specialiseret arbejdskraft i Ukraine, så når vore børn gik ud af skolen og universitetet, var der en efterspørgsel efter deres kundskaber i økonomien. Det viste året 2010 meget klart.

Men ak, det selv samme år besluttede Janukovitj, efter sin indsættelse i embedet, at forråde alle. Han forrødte sine vælgere, der havde troet, at han ville sikre økonomisk integration med Rusland. Han bedrog Vesten, hvor han begyndte at eksportere sin hastigt voksende, personlige rigdom. Han begyndte at forsikre Vesten om, at han ville få Ukraines integration i Europa til at ske. Det er grunden til, at, i juli 2010, Janukovitj' Regionspartiet, sammen med Kommunistpartiet og Litvin-blokken, som tilsammen udgjorde et koalitionsflertal i parlamentet, stemte for Ukraines europæiske integration. Dette blev vedtaget af Ukraines parlament, men det skete imod vort folks vilje. Det skete endog imod de løfter, som disse politiske kræfter havde givet. Hverken Regionspartiet eller Kommunisterne havde ført valgkampagne på en platform for at bryde båndene til Rusland og gøre fremstød mod Den europæiske Union.

Tværtimod havde vort folk i to folkeafstemninger, tilbage i 1991, stemt for at være sammen med Rusland og Belarus, og for at opbygge en ny, forbedret alliance. Men så trampede præsidenterne Kravchuk, Kutjma og Jusjtjenko, efterfulgt af Janukovitj, på det, som befolkningen havde stemt for. Janukovitj og Regionspartiet begyndte at opbygge den myte, at Europa ønsker Ukraine, og at Ukraine burde orientere sig mod Europa og integrere sig med EU.

I mellemtiden beregnede vore akademiske økonomer, hvis resultater i forbindelse med relationer med Rusland jeg allerede har nævnt, hvad Ukraine ville få ud af at integrere sig med Vesten. Det, de nåede frem til, det samme Ukrainske Videnskabsakademis Institut for Nationaløkonomiske Prognoser, var rædselsvækkende. For at integrere sig i EU, bare ind i den frihandelszone, der var påbudt i en Associeringsaftale, ville det koste 160 mia. euro at modernisere den ukrainske økonomi. Hvor skulle penge i denne størrelsesorden komme fra?

Da disse kalkuler, der viste, hvad Ukraine ville få ud af associeringen med EU, blev fremlagt for premierminister Azarov i efteråret 2013 og for præsident Janukovitj, så begyndte de også at rive sig i håret over, hvad der ville ske med den ukrainske økonomi. Det var selvfølgelig sent, at de begyndte at rive sig i håret. I tre år havde de cirkuleret myter om den økonomiske fremgang, som Ukraine ville opleve, hvis landet associerede sig med EU. De havde spredt reklame for denne euro-psykose i tre år. Men da den ukrainske regering, den 21. november, 2013, besluttede at udsætte underskrivelsen af Associeringsaftalen, så gik hele den operation, der var planlagt i forvejen, forberedt og betalt for af Vesten, og som involverede en temmelig betydelig del af den ukrainske befolkning, der havde satset på en orientering mod Vesten, i gang. Euromaidan gik i gang.

Den 29. november 2013 i Vilnius nægtede Janukovitj at underskrive Associeringsaftalen med EU. Den nat, 29.-30. november, 2013, ophørte det fredelige Euromaidan med at være

fredeligt. I dag forstår vi alle, at dette scenario var planlagt forud, på vegne af, og betalt af, USA, og det blev udført af [Ukraines] præsidentielle stabchef, Lyovochkin. Pludselig brugte Berkut-specialstyrkerne upassende magt mod studenterne, der protesterede på den centrale plads. Selv om, ud fra hvad jeg ser om begivenhederne i Frankfurt den 18. marts 2015, så brød politiet på en meget hård måde optøjerne, hvor demonstranterne ligeledes havde brosten og Molotovcocktails og brændte bildæk af. Og hvad med Ferguson, Missouri? I USA tog man også hårdt fat på demonstranter, der protesterede over nedskydningen af en sort mand. Men i Kiev greb demonstranterne den 1. december 2013 køller, kæder, Molotovcocktails og brosten, og de gik til angreb mod folk fra politiet, fra Berkut-specialstyrkerne, der denne gang var ubevæbnede. De havde ikke engang politistave. Vesten, især USA, forbød Janukovitj at bruge magt. De forbød det.

Det var dernæst, den 21. februar 2014, de vestlige lande – udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og Polen – der, sammen med Janukovitj og oppositionens ledere Jatsenjuk, Klitjko og Tjagnibok, tog ansvaret for at underskrive en aftale om, at Janukovitj skulle gå af, og der skulle komme en ny regering i Ukraine. De påtog sig ansvaret for at gøre det til en fredelig overgang.

Men hvad skete der så i vores land? Selv før den 20. februar var der våben på Maidan. Der var nedskydning af både demonstranter og Berkut-folk, udført af mystiske snigskytter, hvis identitet endnu i dag ikke er fastslået. Således fremkom de »Himmelske Hundrede« skudofre.

Hvad var så det næste, der skete i Ukraine? Så de vestlige lande ikke, i løbet af vinteren 2014, at nazister havde overtaget magten på Euromaidan i Kiev? Det var partier og politiske kræfter, der åbenlyst prædiker en nazistisk ideologi. De skjuler det ikke og proklamerer »Ukraine frem for alt!«, »Ukraine for ukrainere!«. De bruger Bandera-slogans. Stepan Bandera var agent for Hitlers efterretningstjeneste,

Abwehr. Han samarbejdede med nazisterne og organiserede sine folk til at yde Hitler hjælp. Ved den Internationale Militærdomstol i Nürnberg, hvor de tyske fascister blev retsforfulgt, blev deres hjælpere også dømt. Artikel 6 i Nürnbergdomstolens charter sagde, at de medskyldige skulle dømmes og straffes. Men i dette tilfælde kom tilhængerne af Bandera og Shukhevych med deres sorte-og-røde, pronazistiske flag, og deres svastikaer – enten ligefrem det nazistiske hagekors, eller Wolfsangel, et andet nazi-symbol – og med portrætter af Bandera, Konovaltes og Shukhevych, der også var agenter for Abwehr; og med slogans, som opfordrede til at »gi' Moskali'erne kniven«, hvilket er en nedsættende, ukrainsk term for russere, og »hæng kommunisterne«. Det var sloganet for dem, der marcherede på Maidan. Disse symboler kunne ses, ikke blot i Kiev, men både før og efter kuppet bredte de sig i hele Ukraine. Og de vestlige lande bemærkede dem ikke.

Fra den 23. februar til den 5. marts 2013 blev det muligt for vores delegation af ledende repræsentanter for nogle ukrainske venstrepartier at turnere i Europa, hvor de besøgte Frankrig, Tyskland og Italien. Dette blev arrangeret af vore kolleger fra LaRouche-bevægelsen. Jeg er meget taknemmelig over, at de gav os mulighed for at holde dusinvis af møder, pressekonferencer og interviews. Takket være medlemmer af Europaparlamentet fra det italienske Liga Nord blev det muligt for mig at afholde en pressekonference den 26. februar i Europaparlamentet. Allerede på dette tidspunkt forklarede vi, hvad det var, der skete i Ukraine. Allerede dengang advarede vi om truslen om borgerkrig og opløsning af landet, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Og jeg opfordrede dengang Berlin, Moskva og Paris til at forene deres indsats: især disse tre centre – Berlin Moskva og Paris – til at forene deres indsats og forhindre nazisterne i at overtage Ukraine. At hjælpe med at forbyde alle neonazistiske partier og bevægelser i Ukraine.

Hvis det var sket på dette tidspunkt, ville de efterfølgende rædsler i Ukraine ikke være sket: hvor dusinvis af mennesker

brændte ihjel levende i Fagforeningsbygningen i Odessa den 2. maj, 2014. Da man åbnede ild mod en fredelig demonstration i Mariupol den 9. maj. Da Krim, efter at set dette nazistiske kup, forlod Ukraine. Da Donbass rejste sig til modstand, og hvor blodet stadig flyder. Endnu i dag. Der er 50.000 døde, hundreder tusinder af invaliderede, og to millioner flygtninge, inklusive dem, der har forladt landet af politiske grunde. Det er ikke en lille pris, man har betalt for dette forfatningsstridige, neonazistiske kup i Ukraine!

Dette er en tragedie for hele nationen; det er ikke kun Donbass, der lider. Ukraine som helhed er blevet tappet for sin styrke. I 2014 faldt Ukraines BNP med 7 %. Industriproduktionen faldt med 10,7 %. Alene i januar 2015 faldt industriproduktionen med yderligere 21 %. Den nationale valuta er blevet devalueret med to tredjedele. I dag er Ukraines reserver af guld og fremmedvaluta kun US\$ 5,5 mia. For et år siden var de US\$ 24 mia. Der er ikke engang nok til at dække tre måneders import, hvilket er standardmindsteniveauet. For Ukraine er det US\$ 9 mia., men landet har ikke reserverne til at dække det.

I mellemtiden tigger Ukraine om den seneste almisse fra IMF. Den 11. marts besluttede de at udlåne US\$ 17,5 mia. Men ikke det hele på en gang, snarere hen over tre år. I 2015 kommer der US\$ 5 mia., som allerede var opbrugt den 13. marts, og yderligere US\$ 5 mia. ved årets slutning. I alt US\$ 10 mia. Men i 2015 har Ukraine betalinger til udenlandsgæld på US\$ 11 mia.! Så lånet fra IMF dækker ikke engang afbetalingerne på gælden.

Og hvad er så lånebetingelserne? De er absolut monstrøse! Ukraine gik ud af året 2014 med den største nedgang i sin naturlige befolkning i verden. Vi har verdens næst værste dødsrate. Men for den naturliglige befolkningstilvækst, der defineres som forskellen mellem dødsraten og fødselsraten, har vi den værste nedgangsrate i verden. Og det var for sidste år. Hvad vil der ske i år, under IMF's drakoniske betingelser?

Tænk over det: for at opnå disse elendige milliarder af dollars gik Jatsenjuk-regeringen, det ukrainske parlament og Ukraines præsident med til en pludselig, brutal stigning i forbrugsafgifterne. Prisen for naturgas vil stige med 3,3 gange. Elektricitet vil blive 3,5 gange så dyrt. Varme – 72 % i år. Varmt vand – 55 %. Koldt vand – 15 %. Hvordan skal folk betale det? Jeg vil gerne have, at I forstår, hvad mindsteeksistensniveauet for indkomst i Ukraine er, for lønninger og pensioner, fastsat ved lov. Disse niveauer blev fastsat i december 2013 for 2014-statsbudgettet, der forudsatte, at de ville blive indeksreguleret for inflation. Men det gjorde den nye regering ikke, de indeksregulerede ikke betalingerne, selv om inflationen i 2014 var 24,9 %, den højeste inflationsrate i verden. Mindsteeksistensniveauet for indkomst, fastsat for Ukraine i december 2013 og stadig i kraft, modsvarede, på det tidspunkt, \$ 152 pr. måned for en person. Men med devalueringen af den nationale valuta med to tredjedele siden da, modsvarer mindsteeksistens-indkomsten nu \$ 49 pr. måned. Mindstelønnen er \$ 51. Mindstepensionen er \$ 40. Det er, hvad statsbudgettet giver en pensionist pr. måned –\$ 40.

Den gennemsnitlige, månedlige pension i Ukraine modsvarer \$ 60. Hertil kommer, at det er en del af IMF-pakken, at pensioner skal pålægges en skat for at finansiere forsvarsudgifterne.

Den tid, som en person skal have arbejdet inden for tungt, fysisk arbejde, for at være kvalificeret til at få pension, er blevet sat op med 5 år. Ancienniteten for professionelle, før de kan modtage pension, er sat op. Det er et stort anslag mod vore pensionister! Jeg erkender, hvilken byrde de er for IMF. Vi har 14 millioner pensionister, en tredjedel af befolkningen. IMF ser frem til, at Ukraines pensionister dør, så hurtigt som muligt. Og ikke kun pensionisterne! Også arbejdende mennesker. Se på lønningerne. Den gennemsnitlige timeløn i Ukraine i dag er 0,2 euro, dvs. tyve eurocents i

timen. Den gennemsnitlige timeløn i EU er 23 euro. Kan man overhovedet kalde det en løn? Det er derfor, vort folk bliver syge og dør.

Fødevarerpriserne stiger så meget, at folk ikke kan spise ordentligt. Og oveni alt dette kommer så de planlagte stigninger i forbrugsafgifterne. IMF kræver nedskæringer i omkostningerne til uddannelse. Antallet af højere læreanstalter i Ukraine er blevet skåret ned med 60 %. Antallet af skoler bliver skåret ned med 5 %.

IMF krævede stop for subsidier til den agro-industrielle sektor. Hvordan skal landmændene overleve? Hvordan skal de så afgrøderne? Beregningen går ud på, at de vil blive tvunget til at sælge deres jord. Landbrugsministeriet har sat tre fjerdedele af landbrugsejendommene i Ukraine til salg under privatisering. De vil blive opkøbt af DuPont, Monsanto og deslige, billigt, så de kan dyrke deres genetisk modificerede afgrøder her, og oversvømme Europa og verden med dem.

Dette er, hvad man gør mod Ukraine: krig, død, sult og fattigdom. Hvad vil Europa få ud af det? Hvad står Europa til at vinde? Forstår europæerne virkelig ikke, at krigens flammer nu vil blusse endnu mere op, og at den tilsyneladende lokale krig i Ukraine så vil føre til en verdenskrig – til en konflikt med Rusland? Hvorfor vil man gøre dette?

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Det er, hvad jeg ønsker for mit land, og for hele

menneskeheden.

Sluttelig vil jeg gerne sige noget – for jeg er ikke fysisk til stede i Australien, men der er en person der, der ligner mig meget, og som derfor er blevet kaldt min søster: [medlem af CEC's Eksekutive Komite] Gabrielle Peut. Jeg vil gerne sige dette til hende:

'Min kære Gabby, jeg er glad for at tale til dig. Jeg tror, vi vil mødes mange flere gange i fremtiden.'

Det tror jeg på.«

EU-parlamentet truer med at forkrøble ITER og ofre fremtiden

8. april 2015 – Fusionseksperimentet ITER, der er under konstruktion i Frankrig, er i vanskeligheder i Europa, takket være EU-parlamentets kortsynethed og falske antagelser om budgetbalancen. I den sidste uge af marts rådede EU-parlamentets Komite for Budgetkontrol til ikke at vedtage udgifterne til ITER med begrundelse i det internationale fusionsprojekts budgetoverskridelse og forsinkelse. De estimerede udgifter til bygningen af tokamak-eksperimentet er tredoblet i løbet af de seneste år, og eksperimentet er blevet mere end ti år forsinket.

En artikel i EU-parlamentets magasin den 2. april bemærker, at

45 % af ITER's finansiering kommer fra Europa, som »værtsland«. Derfor vil europæiske nedskæringer forkrøble programmet. Tidligere forøgelse af budgettet er på tåbelig vis blevet taget fra nedskæringer i andre europæiske videnskabs- og forskningsprogrammer. Komiteens anbefaling om at tilbageholde penge, indtil den er overbevist om, at situationen vil forbedres, skal til afstemning i hele parlamentet i slutningen af april.

Foto: ITER tokamak

'Et Bælte, En Vej' vigtigt for fred i Mellemøsten, siger kinesisk gesandt

8. april 2015 – Gong Xiaosheng, Kinas gesandt til Mellemøsten, besøger i øjeblikket Israel, Palæstina, Kuwait og Iran. I kommentarer til pressen sagde Gong:

»En fremtidig løsning for Mellemøsten bør inkludere ikke alene fredsaftaler, men også humanitær hjælp, genopbygning efter krigen, økonomisk genrejsning og udvikling. Kun en omfattende løsning, der inkluderer politiske, økonomiske, kulturelle og andre aspekter kan virkelig sætte skub i fredsprocessen og skabe et gennembrud.«

Gong foreslog, at Kinas 'Et Bælte, En Vej'-politik kunne hjælpe med til at skabe en varig fred.

»Initiativet med 'Et Bælte, En Vej' kan blive et vigtigt aspekt af fredsprocessen«, sagde Gong. »Vi håber at kunne

bidrage til fred i Mellemøsten gennem 'Et Bælte, En Vej' og bringe lidt håb og fred til befolkningen i denne region, især til dem, der lever i konfliktzonerne.«

Gong, der holdt diskussioner med den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas, understregede en mere aktiv rolle for Kina i regionen.

»Den aktuelle situation i Mellemøsten er meget vanskelig«, sagde han. »Palæstinenserne og israelerne er meget uenige i deres holdninger og stoler ikke på hinanden. Det er vanskeligt at få gang i forhandlingerne igen. Vi håber, at, gennem vores indsats, de to sider vil få større tillid til hinanden og insistere på at løse problemer ad politisk vej.«

Gong Xiaosheng rejse dernæst videre til Iran, hvor han indtrængende opfordrer til en våbenstilstand i den saudisk fremprovokerede konflikt i Yemen.

»Det afgørende i Yemen er at få en våbenstilstand i stand og yde humanitær hjælp, og dernæst udvikle processen for en politisk løsning gennem forhandlinger. Vi håber, at alle lande og parter i regionen kan handle på en samordnet måde over for problemet og ikke spare nogen indsats for at stabilisere situationen i Yemen gennem en våbenstilstand og forhandlinger«, sagde Gong.

Foto: Kinas Gong Xiaosheng og Palæstinas Mahmoud Abbas under et tidligere besøg i september, 2014.

Grækenland går foran hele Europa: Putin og Tsipras bringer russisk-græske relationer til nye højder i Moskva-møde – BRIKS!

8. april 2015 – Grækenland og Rusland har indgået aftale om at bringe de politiske og økonomiske relationer til et nyt niveau i kølvandet på bilaterale møder i Moskva mellem den besøgende græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin. Drøftelserne var centreret omkring økonomisk samarbejde, især inden for energi- og infrastrukturområdet. Den varme atmosfære og drøftelserne om samarbejde på alle niveauer står i skarp kontrast til EU's anti-russiske politik og markerer endnu et skridt i Grækenlands proces frem mod *de facto* at blive integreret i BRIKS-systemet.

Tre aftaler blev underskrevet, af hvilke den ene drejer sig om samarbejde mellem Grækenland og Rusland i 2015, inklusive handel og finansiering. Den anden aftale er en erklæring, der mindes 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig, og en tredje aftale var et memorandum, der erklærer 2016 for »Året for Grækenland og Rusland, og Året for Rusland og Grækenland«, med forskellige kulturelle begivenheder og initiativer om samarbejde.

Under pressekonferencen adresserede begge ledere krisen i Europa, forårsaget af situationen i Ukraine. Tsipras opfordrede indtrængende til et stop for sanktionerne mod Rusland og sagde: »For at komme ud af denne dybe krise må vi

lægge denne ondskabsfulde cyklus med sanktioner bag os.«

Som modargument til de vestlige propagandaløgne om, at den russiske præsident bruger Grækenland imod EU, sagde Putin: »Om mytologi og trojanske heste osv.: Spørgsmålet ville være relevant, hvis det var mig, der gik til Athen«, svarede Putin en reporter, der spurgte til EU's frygt. »Vi tvinger ikke nogen til at gøre noget som helst. Vi vil ikke bruge noget som helst inden for EU til at løse, på en fragmenteret måde, spørgsmålet om at forbedre relationerne med den europæiske blok som helhed«, fortsatte Putin.

Af årsager, som han indikerede i sin erklæring, meddelte Putin, at han ikke ville gøre Grækenland til en undtagelse i Ruslands embargo mod fødevareimport fra EU og sagde, at sanktioner ikke kan løftes for blot et enkelt land.

Desuden sagde Putin, at den græske side ikke tilnærmede sig Rusland for finansiel hjælp.

Energi var et hovedemne i drøftelserne, især den foreslåede Turkish Stream-gasledning fra Rusland til Tyrkiet og herfra videre til Øst- og Centraleuropa. »Vi har naturligvis drøftet udsigterne til en virkeliggørelse af det store infrastrukturprojekt, som vi kalder Turkish Stream – et hovedprojekt for transport af russisk gas til Balkan, muligvis til Italien, og til landene i Centraleuropa«, sagde Putin under pressekonferencen.

»Denne nye rute vil opfylde europæernes behov for brændsel og vil give Grækenland mulighed for at blive et af hovedcentrene for distribution af energi, og kunne være med til at tiltrække betydelige investeringer i den græske økonomi«, sagde Putin og tilføjede, at Grækenland årligt kunne tjene hundreder af millioner euro fra gastransit.

Tsipras på sin side sagde, at Athen er interesseret i at tiltrække investeringer i konstruktion af gasledningerne på sit territorium, til håndteringen af gassen, der kommer gennem

Turkish Stream.

Tsipras blev ledsaget af den græske energiminister, Panagiotis Lafazanis, der var i Moskva for mindre end to uger siden, og desuden af sin udenrigsminister, Nikos Kotzias.

Kotzias fløj direkte til Moskva fra et møde i Budapest mellem udenrigsministrene i Ungarn, Serbien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (F.Y.R.O.M.), hvor de underskrev en politisk hensigtserklæring til støtte for Turkish Stream-gasledningen. Man aftalte at holde fremtidige møder for at drøfte detaljerne i foretagendet. Det næste ministermøde forventes at blive i juli måned, men bilaterale forhandlinger vil begynde tidligere. (Det bør bemærkes, at fire ud af fem lande, der deltog i Budapest-mødet, nemlig Ungarn, Grækenland, Serbien og F.Y.R.O.M., er en del af »Kina-Europa Land-og-Hav Ekspreslinjen«. Dette projekt er sponsoreret af Kina for at udvikle en transportkorridor fra den græske havn i Piræus, og ind i Centraleuropa, gennem disse fire lande.)

Den 9. april er endnu en fuldt besat dag for Tsipras, hvor han skal holde møder med formanden for Statsdumaen, Sergei Naryshkin, den russiske premierminister Dmitry Medvedev og Patriark Kirill for Moskva og hele Rusland.

Foto: Kort over den planlagte rute for den nye, Turkish Stream-gasledning gennem Tyrkiet og videre til Grækenland. Putin meddelte i dec. 2014, at Rusland havde stoppet alle planer om South Stream-gasledningen, også vist på kortet, pga. af blokering fra Bulgarien/EU.

Leder 9. april: Stop 3. Verdenskrig: Obamas handlinger driver verden til randen af generel krig

Præcis, som Lyndon LaRouche advarede om i webcastet 3. april, så fører præsident Obama en politik, der er gunstigt stemt over for saudierne og udbruddet af en storkrig, med begyndelse i Den persiske Golf. Obamaregeringen optrapper våbenleverancer til Saudi Arabien for at støtte bombekampagnen imod Yemen. Amerikanske militærrådgivere er i færd med at udarbejde et »fusionscenter« i Riyadh, hvor de planlægger optrapningen af den saudiske intervention i noget, der faktisk er en intern uoverensstemmelse i Yemen. Saudierne hævder, at de udkæmper en surrogatkrig imod Iran i Yemen og lyver om, at houthierne simpelt hen er iranske stedfortrædere. Dette er et komplet svindelnummer, men det saudiske svindelnummer tilsigter at udløse en storkrig.

LaRouche advarede om, at, med **P5+1-aftalen med et Iran**, der er på vej frem, må saudierne holdes i skak og få besked om at blande sig udenom. Enhver tolerance over for saudisk geskæftighed vil føre til en krig, der eskaleres og ikke kan standses. Ved at give militær, logistisk og efterretningsmæssig støtte til de igangværende saudiske operationer gør Obama præcis det, som LaRouche advarede om, at han ville gøre. Dette er opskriften på global krig.

Det, som Obama i stedet skulle tvinges til at gøre, er at frigive de **28 [hemmeligstemplede] sider fra den oprindelige fælles Kongresundersøgelse af 11. september.**

Verden skal vide, hvad saudierne og deres britiske, royale partnere i virkeligheden er. Uden den **anglo-saudiske alliance** ville der ikke være noget al-Qaeda, ingen Islamisk Stat og stort set ingen terrorisme. De udførte 11. september-angrebene for at hjælpe Bush og Cheney med at etablere et diktatur i USA.

Denne Obamas skamfulde opførsel, hvor han støtter saudierne militært, og hvor han dækker over saudierne ved at lægge låg over de 28 sider, er endnu et bevis på, at han er uskikket som præsident, og aldrig nogen sinde har været skikket til det. Han er mere eller mindre lige så dårlig, som hele Bush-familien tilsammen.

Obamas største forbrydelse er hans opførsel over for Rusland, en opførsel, der også har bragt verden til randen af krig – en potentiel atomkrig. Gennem Victoria Nuland og andre fører Obama krig mod Rusland og **støtter åbenlyst neonazister i Ukraine.**

Angrebene på den russiske præsident Vladimir Putin drejer sig ikke bare om Rusland. Det drejer sig om det voksende, russisk-kinesiske, globale partnerskab, et partnerskab, der, sammen med Indien, repræsenterer kernen i **BRIKS-bevægelsen for et nyt, globalt paradigme.**

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var i Moskva tirsdag, 7. april, for at mødes med både udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Putin for at forberede præsident Xi Jinpings besøg den 8. maj, i anledning af højtideligholdelsen af 70-året for sejren i Anden Verdenskrig. Putin og Wang Yi bemærkede, at alene i løbet af de seneste to år har Rusland og Kina underskrevet 107 fælles aftaler, der hovedsageligt involverede internationale infrastruktur-projekter. Præsident Putin gjorde det klart, at Rusland agter fuldt ud at støtte Kinas Nye Silkevejs-initiativ.

Se LPAC-video: »Storm over Asia«

Onsdag mødtes præsident Putin også med den græske premierminister Tsipras, hvor han gjorde det klart, at **Grækenland er velkommen som partner i BRIKS-initiativerne.** (fremhævelse ved red.) Grækenland vil spille en central rolle i Turkey Stream, den nye gasledning ind i det sydlige Europa.

Idet han bemærkede de positive fremskridt i Putin-Tsipras-mødet, zoomede Lyndon LaRouche ind på Tyskland og bemærkede, at det er af afgørende betydning at se, hvordan Tyskland nu vil reagere over for Grækenland. Tyskland har på skamfuld vis indgået et aftalt spil med briterne og andre om at fremføre svigagtige anklager imod Grækenland. Mange inden for det tyske finansielle samfund er udmærket klar over, at Trojkaen og EU, med betydelig tysk medvirken, har begået et svindelnummer imod Grækenland. Den græske befolkning har gjort oprør imod denne svindel og stemt den aktuelle regering til magten for at befri Grækenland for denne svindel. LaRouche krævede, at Tyskland standser denne svindel og rent faktisk lancerer en fuld undersøgelse af, hvordan svindelen/udplyndringen af Grækenland blev udført. Bare fordi regnskabet udviser gæld, betyder det ikke, at denne gæld er legitim. I Grækenlands tilfælde var det et totalt svindelnummer.

I sin ugentlige dialog mandag, **6. april, med LPAC's Komite for Politisk Strategi**, fremlagde LaRouche en standard for et levedygtigt præsidentskab. Han identificerede Martin O'Malley som den eneste kandidat, der hidtil er fremkommet, som viser kvalifikationer til at bestride jobbet. Obama har tydeligvis, lige fra begyndelsen, aldrig været kvalificeret og burde aldrig have haft mulighed for at komme ind i Det Hvide Hus, undtagen på turistpas. Det, der nu er en presserende nødvendighed, er, at der nedsættes et team af erfarne og kvalificerede folk, der kan etablere et præsidentskab, et præsidentskabsteam, der rent faktisk kan adressere de aktuelle, overhængende kriser.

Et sådant team kan samles omkring O'Malley. Det må gøres, for uden en sådan omgående indsats er USA dømt til undergang. Alene ferskvandskrisen i de vestlige stater vil, hvis der ikke gribes ind nu med handling, gøre det af med USA. Hvis det ikke lykkes at **løse ferskvandskrisen** i Californien, vil der komme massehungersnød i USA i takt med, at fødevareforsyningen bryder sammen. Galninge som [Californiens] guvernør Jerry Brown ('LaRouche: Hvis det er 'brunt', så skyl det ud!') promoverer rationering af vand og anden »grøn« galskab. Obama er endnu værre. Han har ignoreret ferskvandskrisen i Californien i hele sin syv år lange embedsperiode og planlægger nu et topmøde fra Det Hvide Hus om klimaforandring og sundhed – et komplet svindelnummer.

Forslag til fordybelse:

EIR-Efterretningsteam: Hvem står bag planerne om en opsplitning af Rusland?

**Schiller Instituttets Ugeavis
14/15:**

**Stor succes for vores
debatmøde!**

– Så gik Danmark med i AIIB!

– Irans Rouhani: Der er en tredje vej til enten kamp eller underkastelse: Samarbejde

Download (PDF, Unknown)

Tsipras til TASS: Grækenland kan fungere som en bro, der forbinder Vesten og Rusland

7. april 2015 – Aftenen før sit første officielle besøg i Rusland i morgen gav premierminister Alexis Tsipras et langt, eksklusivt interview til TASS' førstevicedirektør, general Mikhail Gusman. Gusman spurgte Tsipras, hvad han ønskede at opnå under sit besøg, og Tsipras svarede:

»Dette er en mulighed for at etablere et nyt grundlag for russisk-græske relationer«, som ville inkludere samarbejde inden for områderne »økonomi, energi, handel og landbrug ... Det er min overbevisning, at Grækenland, som medlem af EU, kan fungere som en bro, der forbinder Vesten og Rusland«.

På spørgsmålet om sanktioner genbekræftede Tsipras sin regerings opposition mod sanktioner i princippet, og mod Rusland i særdeleshed.

»Jeg er uenig i sanktionerne«, sagde han. »Jeg mener, at de udgør en vej, der ikke fører nogen steder hen. Jeg fastholder, at der må være en dialog, der må være diplomati. Løsninger på store problemer skal søges ved forhandlingsbordet. En økonomisk krig som en fortsættelse af en rigtig krig er en håbløs politik. Jeg går ind for diplomati ... Første gang, jeg deltog i EU-topmødet, henvendte jeg mig til alle vore partnere og modparter – både premierministre og statsoverhoveder – med disse ord: 'Kan I venligst fortælle mig: Hvordan ser I en fremtidig sikkerhedsarkitektur i Europa? Ser i denne arkitektur med Rusland som oppositionen, eller med Rusland involveret i processen med en dialog og forståelse?' Mange gav mig ikke noget svar. Som jeg ser det, er svaret klart: en ny sikkerhedsarkitektur i Europa må nødvendigvis inkludere Rusland.«

Som kommentar til næste måneds festligholdelser i anledning af 70-året for sejren over nazisterne sagde Tsipras:

»Dette jubilæum er af særlig betydning for det russiske folk og det græske folk. Som jeg allerede har sagt, så har vore to folk smedet broderlige relationer, fordi de kæmpede sammen på afgørende vigtige tidspunkter i historien. Grækenland og Rusland er de to lande, der betalte mere end de andre med deres blod i kampen mod nazisterne. Dette er en integreret del af vores fælles grundlag, af vore landes og folks fælles rødder, der delte samme skæbne ... Lad os se, hvad der kan gøres for at gøre relationerne mellem de to lande og de to folk mere meningsfulde i afgørende spørgsmål. Vi er fælles om en fremragende fortid med fælles kamp og med at følge en fælles vej, så vi kan få en værdig fremtid«.

Tsipras advarede om, at højtideligholdelsen også er vigtig pga. den fremvoksende fascisme i Europa:

»Truslen om en ny fremvækst af sådanne mørke kræfter, menneskefjendskhed, had folkeslagene imellem, racisme og

andre former for totalitarisme lurer atter over Europas horisont. En fælles front imod fremvæksten af fascisme er en bydende nødvendighed i dag.«

Sluttelig sagde Tsipras til Gusman:

»Jeg skal have nogle meget vigtige møder med præsident Vladimir Putin, premierminister Dmitry Medvedev og patriarken Kirill for Moskva og hele Rusland. Jeg skal også tale foran en studenterforsamling på et af de centrale universiteter. Fra dette standpunkt mener jeg, at mulighederne for udvekslinger og samarbejde på uddannelsesniveaet mellem græske og russiske universiteter er et vigtigt aspekt af styrkelsen af vore gensidige relationer. Fælles rødder, fælles kamp, fælles tro og også kultur. Jeres land har virkelig en rig kultur. Og græsk kultur er verdenscivilisationens vugge. Jeg mener, at vi kan få meget meningsfulde bånd og styrke båndene mellem vore to lande inden for disse sfærer.«

Hele interviewet kan læses på <http://tass.ru/en/world/787571>

Foto: I et eksklusivt interview til TASS' førstevicedirektør, general Mikhail Gusman, talte den græske PM om udsigterne for russisk-græske relationer og kritiserede EU's sanktioner mod Moskva.

USA og NATO er aktivt i færd med at organisere og uddanne

en nazistisk bevægelse over hele Centraleuropa

7. april 2015 – Ukraine er måske det mest åbenbare tilfælde af, at USA og NATO åbenlyst promoverer, bevæbner og uddanner åbenlyst nazistiske, paramilitære grupper som en del af deres krigsprovokationer mod Rusland. Men den samme udvikling er i gang i Polen, Litauen, Letland og andre centraleuropæiske lande.

Fox News rapporterede den 6. april, at regeringen i Polen aktivt er i færd med at rekruttere og uddanne henved 120 paramilitære grupper, med titusindvis af medlemmer, for at forsvare landet mod en angiveligt kommende »russisk invasion«.

Polen har også været det sted, hvor ukrainske Bandera-tilhængere er blevet uddannet, som russerne gentagne gange har hævdet. Og den polske regering har netop meddelt, at den vil bygge 35 til 50 meter høje vagttårne hele vejen langs den 200 km lange grænse mod den russiske enklave Kaliningrad – et projekt, der for 75 % 's vedkommende finansieres af EU.

Se også: [Ukrainsk indenrigsminister takker Victoria Nuland for at få yankeer til at komme og uddanne nazistisk nationalgarde](#)

Foto: USA vil i dette forår uddanne den Ukrainske Nationalgarde

Hele Norden går med i AIIB

og den Nye Silkevej

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination.

Følgende er en rapport fra Schiller Instituttets svenske søsterorganisation, LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP).

Vi har tilføjet vigtige links til vore danske artikler/brochurer, så man kan informere sig om Verdenslandbroen, BRIKS og AIIB.

Vi anbefaler desuden, at du kommer til Politisk Orientering på lørdag, 11. april, se opslag her på siden.

I sidste uge besluttede alle regeringerne i Norden at gå med i den potentielt største jobsatsning nogensinde – Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevej. Den betydning, som denne beslutning har for, at landene nu kan nå deres mål for beskæftigelse og økonomisk udvikling, kan ikke overvurderes. Hvis regeringerne følger op på deres ansøgninger og bruger de muligheder, der åbnes op for gennem AIIB, så kan

Nordens eksport af maskiner, andre varer og tjenesteydelser blive den motor, som sætter gang i økonomien, både i samarbejdslandene og på hjemmefronten – en Win-Win-kombination. Det er derfor af største vigtighed, at kendskabet til AIIB og Kinas hensigter med AIIB bliver udbredt så hurtigt som muligt. Informer dig derfor, og se nedenstående links.

Sverige, Finland, Norge og Island besluttede sig, kort tid efter Danmark, til at ansøge om medlemskab i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som grundlæggende medlemmer. Der var tale om, at isen blev brudt i sidste øjeblik, eftersom hele den vestlige verden i over et år havde stillet sig afvisende over for AIIB, som Kina og 20 andre asiatiske lande initierede. Det store omsving skete først den 17. marts i år, blot to uger inden sidste ansøgningsdag for lande, der ønskede at blive grundlæggende medlemmer i AIIB, da Storbritannien brød isen i Vesten og ansøgte, tæt fulgt af Frankrig, Tyskland, Italien, Schweiz og Luxembourg. Dernæst gik så Østrig, Sydkorea og Australien med, på trods af USA's fortsatte pres mod dem om at holde sig væk. I Norden brød Danmark isen den 27. marts, Sverige og Finland fulgte efter den 30. marts og den 31. marts, den sidste dag for ansøgning om at blive grundlæggende medlem, besluttede Norge og Island at indsende deres ansøgning. De enorme projekter, som vil blive startet op med AIIB, og de enorme summer, blev helt enkelt for store til, at disse vestlige lande kunne holde sig væk. Nu står USA med sin vasal Japan alene i sit forsøg på fortsat at dominere det globale finanssystem på sine vilkår.

AIIB blev foreslået af Kinas præsident Xi Jinping i oktober 2013 for at finansiere opbygningen af den Nye Silkevej gennem Asien til Europa, som indgår i Kinas store strategi »Et Bælte, en Vej«. Samtidigt lanceredes også »det 21. århundredes Maritime Silkevej« over havet syd om Asien. AIIB drejer sig derfor om al slags infrastruktur for udviklingen af disse transportkorridorer og de omkringliggende områder. AIIB vil i begyndelsen få 100 milliarder dollar i grundkapital, hvoraf

Kina tegner sig for 50 milliarder dollar. En beregning viser, at med en sådan grundkapital kan man udlåne 1.300 milliarder. Det rækker et pænt stykke hen ad vejen til det beregnede direkte investeringsbehov for infrastruktur og opbygning af civilisation omkring den Nye Silkevej på 10.000 milliarder dollar. AIIB vil kun komme til at finansiere halvdelen af hvert projekt, man engagerer sig i, så derfor kan man regne med, at projekterne bliver endnu større. Den anden halvdel vil blive finansieret af andre finansinstitutioner, som BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghaiorganisationens infrastrukturfond og Asean-fonden, men også gamle, betydeligt mindre institutioner som Verdensbanken, Asiatisk Udviklingsbank, IMF og andre fonde på det almindelige kapitalmarked.

AIIB vil således ikke satse på nogle virtuelle investeringer, men vil derimod flytte tonsvis af bjergmateriale, jord, stål og cement, for at der skal blive veje, jernbaner, vand, energi, byer og telekommunikation i et bælte, der skal knytte Asiens forskellige dele sammen med hinanden, og med Europa, Afrika og Amerika. Det drejer sig om at sætte hundreder af millioner mennesker i produktiv beskæftigelse og bygge fattigdommen væk så hurtigt, der kan lade sig gøre. Isen er brudt for de lande i den Tredje Verden, der længe har kæmpet imod den nuværende, uretfærdige verdensorden.

Kina ser det som virkeliggørelsen af det, som landet har kæmpet for siden verdenskrigens sejr over fascismen og FN's grundlæggelse for 70 år siden, og den Alliancefri Bevægelses Bandung-konference for 60 år siden, som præsident Xi Jinping sagde på det store Boao-forum for Asien den 28. marts i år. Titlen på hans tale var 'Towards a Community of Common Destiny and a New Future for Asia' (Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien), og her beskrev han igen Kinas udgangspunkt for sin politik i dag. Præsident Xi sagde:

»Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmoni er det mest

værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tid, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de relevante parter fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Det vil blive et veritabelt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina.

Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.«

Præsident Xi Jinpings tale om harmoni og samarbejde viser, hvordan Kinas gamle visdomslærer, Konfucius' idéer gennemsyrrer den nuværende, kinesiske politik og AIIB. Xi citerede Mencius, den store filosof i det gamle Kina, der sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Xi fortsatte:

»Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling.«

Ved hjælp af denne visdomslære, der ligger dybt indlejret i den kinesiske kultur, mobiliserer Kina nu den næste fase af økonomisk udvikling, der skal være drevet af innovation. Det indebærer, at Kina samler, og satser stort på at lægge sig i

frontlinjen for, verdens videnskaber med de mest avancerede, økonomisk-tekniske projekter, som verden nogen sinde har set. Det hidtil mest storslåede er det kinesiske rumprogram, der indebærer anlæggelsen af baser og udvindingsanlæg på Månen for at udvinde helium-3, der skal bruges på Jorden til den langt mere effektive fusionskraft. Med dette program er, som Lyndon LaRouche siger, menneskeheden definitivt på vej til at begynde at leve op til Johannes Keplers udfordring med at placere sig i relation til hele Solsystemet.

Kinas økonomiske politik er, ligesom alle BRIKS-landenes, orienteret mod det, der behøves i fremtiden. Dette er den nye måde at tænke på inden for den nye, økonomiske politik, de er i færd med at skabe, i LaRouches ånd. Med sin satsning på universel videnskab er BRIKS-landene, med Kina i spidsen, i færd med at skabe en form for samarbejde mellem civilisationer, hvor tænkningen, kundskabsudbyttet og det sande menneskelige sættes i fokus.

I 25 år har LaRouche-bevægelsen i Sverige (EAP) og internationalt kæmpet for, at Sverige, Norden og hele verden satser på strategien for udvikling af den Nye Silkevej. I 40 år har Lyndon og Helga LaRouche samarbejdet med den Tredje Verden for denne politik, som nu omfattes af BRIKS-landene, og dermed en tredjedel af verdens befolkning. Gennem Sveriges ansøgning om medlemskab i AIIB har man *de facto* meldt sin interesse for den Nye Silkevejs storslåede, økonomiske udviklingspolitik. Det er uvist, om den svenske regering kender til dette, selv om det tydeligt fremgår af den AIIB-rapport, som er skrevet af myndigheden Tillväxtanalys under Näringsdepartementet.

Det er et stort skridt, at en række vestlige lande har set sig nødsaget til at orientere sig mod den Nye Silkevejsstrategi og mod de lande, som er kernen i BRIKS, et skridt, der er så stort, at de fleste i de vestlige lande, som er gået med, endnu ikke ved, hvad det er, de er gået med i. Det går direkte imod de vesterlandske ny-kolonialistiske magtstrukturer, som

hidtil ensidigt har dikteret det globale finanssystems betingelser. Hvis politikken gennemføres, kan det blive det definitive skridt bort fra den vestlige verdens krigspolitik, monetarisme, arbejdsløshed og nedskæringer.

Sverige og mange vestlige lande har dog signaleret, at de tænker tage deres syge virusser med ind i AIIB, for at den gamle, vestligt dominerede, økonomiske politik skal styre selv denne nye institution. Der vil blive en fortsat, stor strid om dette, og det er derfor nødvendigt at vide, hvorfor Kina tog initiativ til AIIB.

Se også:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#), med en udførlig gennemgang af de vigtigste storprojekter.

Trailer: [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)

Nyhedsorientering februar 2015: [»Byg Verdenslandbroen for Verdensfred«](#)

Brochure: [»HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS: En ny, international orden for menneskeheden«](#)

EIR: [»BRIKS er det eneste alternativ til truslen om Tredje Verdenskrig«](#)

EIR: [»Mens europæerne tilslutter sig AIIB: Kina spørger Washington: Hvad venter I på?«](#)

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: [»Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien«](#)

[LaRouchePAC, World Land Bridge, med interaktivt kort](#)

RADIO SCHILLER den 7. april 2015: Iran-aftalen må ikke saboteres

Med formand Tom Gillesberg

Leder 7. april 2015: Jordklodens fulde potentiale for ferskvand er ved at blive opdaget

Magasinet *EIR* vil 15. april udgive en helt nummer, dedikeret et gennembrud i forståelse og genvinding af jordklodens virkelige vandforsyning, som denne skabes af sol-, galakse- og biosfæreaktivitet. »Lad ikke Californien blive 'Brown'[1]:

Vandet er der, udvikl det«, lyder titlen, og gennembruddet – som udtrykkes i rapporten den 27. marts af Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam – diskvalificerer pessimisme og anti-humane, tvungne nedskæringer i vandforbruget, konfronteret med tørken i de vestlige stater [i USA]. I stedet kræver den en mobilisering af videnskab og atomteknologi for at udvikle de virkelige forsyninger af vandtilførsel, og bruge dem. Denistons rapport lyder »Memo for den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandkrisen i det vestlige USA.«

Det blev uddybet i [webcastet »Nyt paradigme for menneskeheden«](#) den 1. april.

Dette giver os allerede ammunitionen til at mobilisere pro-progressive aktivister og eksperter over alt i USA til en kampagne for at udvikle vandforsyningerne – afsaltning af havvand med atomkraft, atmosfærisk ionisering og vejrmødicering; vandstyringsprojekter på kontinental skala – og redde Californien og de vestlige stater.

EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, bemærkede imidlertid i dag, at den nye *EIR*-specialrapport kan skabe et internationalt skift i principperne for vandforbrug – et skift, som især i Kina vil blive forstået og påskønnet. Kina har været førende inden for teknologi for vandstyring, udvikling af fissions- og fusionskraft, og videnskab om Solsystemet. Det har flyttet mere vand til produktive formål i løbet af to årtier, end USA gjorde i det 20. århundrede. Kinas Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er blevet accepteret af 55 lande som den førende, internationale udviklingsbank for infrastruktur; hvis USA gik med nu [i AIIB], kunne nye, store projekter for vandinfrastruktur skabes, inklusive i Nordamerikas vestlige stater, hvor ørkendannelse er i tiltagende.

»Potentiallet for vandforsyning på planeten Jord er blevet revideret, i opadgående retning, gennem det, som Ben Deniston har gjort med sit arbejde«, sagde LaRouche i dag. »Og det

betyder, at hele ferskvandspolitikken for USA som nation er et spørgsmål, hvor alt, hvad man fortæller os fra officielt hold, er et eneste, stort bedrag ...

Det er nu vist, at Kepler-systemet har potentiale for vandforsyning til menneskeheden på Jorden, som aldrig tidligere rigtigt er blevet fastslået som reelle forslag. For at virkeliggøre dette større potentiale må vi nu i gang med at arbejde for at forstå implikationerne af det, Ben har gjort, og omsætte det til praksis.«

Dette kræver virkelig som en forudsætning, »den næste præsident«, og det kræves nu: Barack Obama forsøgte uden held at ødelægge AIIB, forsøger at provokere Rusland og Kina ind i krigskonfrontationer og har ikke foretaget sig andet end ivrigt at tilslutte sig Wall Street, siden krakket i 2008. Han må smides ud. Blandt dem, der befinder sig ude i marken, har kun guvernør Martin O'Malley indtil videre vist kvalifikationer og forpligtelsen til at bekæmpe Wall Street og genindføre Glass/Steagall.

Og en hvilken som helst kvalificeret kandidat vil, hvis han bliver præsident, få brug for et præsidentskab. Denne mobilisering har til formål at skabe et sådant præsidentskab. Det, der er nødvendigt som en betingelse, er skabelsen af et præsidentskab, ikke en »præsident, med sit følge«. Eftersom vi ganske bestemt ikke har en præsident, og for tiden ingen præsidentkandidat, der er kvalificeret til at imødegå de udfordringer, som denne krise stiller, må det være vores hensigt at sørge for, at der skabes et præsidentskab omkring en kandidat.

I denne forbindelse er O'Malley den eneste, vi har kendskab til, der er i besiddelse af kvalifikationer, der kan stå i spidsen for et nyt præsidentskab – ikke et politisk parti, men et præsidentskab, der adresserer spørgsmålene i forbindelse med en global krise i forsyning af ferskvand.

Dette må gøres sammen med Kina. Den idé, vi hidtil har haft om nationale regeringer i verden, må reformeres, for nu er Kina langt bedre kvalificeret end regeringerne i USA eller Europa til at håndtere spørgsmålene i denne krise.

Vi må derfor, med dette samarbejde for øje, skabe præsidentskabet under den Amerikanske Forfatnings betingelser for at håndtere truslen fra ferskvandskrisen, der i modsat fald ville føre til frygtelige ødelæggelser, både i USA og internationalt.

Løsningen eksisterer. Vi er kvalificeret til at opfylde den. Vores mission er at skabe et præsidentskab omkring denne løsning.

[1] Californiens guvernør Jerry Brown, hvis fantasi og problemløsningsforslag ikke rækker længere end til forslag om at 'spare på vandet', eksempelvis ved, at man begynder at tage brusebad sammen! (-red.)

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig til at imødegå USA's førsteangrebsevne

5. april 2015 – Ifølge en artikel i *RT.com* sagde vicechefen for Ruslands Luftforsvarsstyrker, generalmajor Kirill Makarov, til Russisk Nyhedstjenesteradio, at Rusland er i færd med at tage aktive skridt til at imødegå den potentielle trussel fra et førsteangreb, som USA, under visse betingelser, muligvis kunne beslutte at udføre.

»Det er netop for at bekæmpe disse luftværnskapaciteter, at vi opbygger luft- og missilforsvaret i Ruslands system«, sagde Makarov og understregede, at det russiske lederskab anser dette for at have den allerhøjeste betydning.

»Med en vis grad af vished« kunne man skønne, at, »under visse betingelser«, kunne disse amerikanske militære kapaciteter blive opstillet til brug mod mål i den Russiske Føderations territorium, sagde Makarov. Ruslands nye militærdoktrin har konceptet om Prompt Global Strike på listen som en af hovedtruslerne mod Ruslands sikkerhed, sammen med NATO's militære opbygning langs de russiske grænser.

For at imødegå denne trussel er Rusland i færd med at udvikle en ny generation af mobile jord-til-luft missilsystemer – S-500 – der bl.a. er designet til at opfange supersoniske mål. Alt imens missilet til systemet »stadig er under udvikling«, så siger Makarov, at når det først er færdigt, vil det være i stand til at opfange ethvert tænkeligt ballistisk eller aerodynamisk mål.

I mellemtiden har Rusland gennemført succesfulde afprøvninger af et nyt, mere langtrækkende, styret missil til den nuværende generation S-400 jord-til-luft missil, som succesfuldt ramte sit mål«, sagde Makarov.

Alt imens den russiske hovedstad har en næsten 100 % 's beskyttelse mod alle former for luftangreb, så arbejder, iflg. generalen, Luftforsvarsstyrkerne for at sikre Ruslands fjerntliggende grænser.

I det arktiske område har Rusland allerede opstille luftforsvarsmissil- og artillerisystemer. Forsvarsministeriet har også planlagt at udstationere MiG-31 interceptor-fly for at beskytte russiske skibe, der sejler langs den nordlige søvej. »Vi har allerede placeret Pantsir-systemer [i det arktiske område]. Der er planlagt opstilling af MiG-31 på Ruslands arktiske flyvestationer«, sagde Makarov.

En ny, fuldautomatisk radarstation er også i færd med at blive underkastet endelig afprøvning.

Foto: Der vil blive udstationeret russiske MiG-31 jagerfly til de arktiske flyvestationer for at beskytte havne og transportruter, siger vicekommandør for Luftforsvaret, generalmajor Kirill Makarov.

FN holder møde om krisen i Yemen

*4. april 2015 – Her til aften trådte FN's Sikkerhedsråd sammen for at drøfte krisen i Yemen. Mødet fandt sted på initiativ af Rusland, der, iflg. *Washington Post*, cirkulerer et udkast til en resolution, der kræver »reguleret og obligatorisk« afbrydelse af de saudiske luftangreb for at give udlændinge mulighed for at forlade landet, og ligeledes kræver »hurtig, sikker og uhindret humanitær adgang for at sikre, at humanitær hjælp når frem til folk i nød«.*

Rusland har tidligere cirkuleret et forslag, der krævede våbenembargo for hele landet, og ikke bare for Houthi-stammerne, som Saudi Arabien havde krævet. Ikke overraskende afviste saudierne det russiske forslag, fordi de (saudierne) placerer skylden for konflikten på houthierne alene. »Det giver ikke meget mening at påføre hele landet en embargo pga. opførslen hos en enkelt part, der har været aggressoren i denne situation«, sagde Saudi Arabiens repræsentant Abdallah Al-Mouallimi her til aften, rapporterer *Sputnik News*.

FN's humanitære chef, Valerie Amos, satte, i en rapport, der blev udgivet den 3. april, dødstallet i Yemen siden begyndelsen af den saudiske bombekampagne den 25. marts, til 519, inklusive 90 børn, og med ca. 1.700 sårede.

Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum: Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre, at alle lande respekterer hinanden og behandler hinanden som ligeværdige. Lande kan have forskellig størrelse, styrke eller udviklingsniveau, men de er alle ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, med ligeværdige rettigheder med hensyn til at deltage i regionale og internationale anliggender. Vi bør i fællesskab drøfte spørgsmål, der angår os alle, og sammen søge en løsning. At være et stort land betyder at bære et større ansvar for regional, og global, fred og udvikling, i modsætning til at søge et større monopol over regionale og globale anliggender.

29. marts 2015 – Følgende er uddrag af den hovedtale, som den kinesiske præsident Xi Jinping holdt den 28. marts på den årlige konference, Boao Forum for Asien. Hele talen kan læses på

http://news.xinhuanet.com/english/2015-03/29/c_134106145.htm.

»Der er visse historiske anledninger, der er tilbøjelige til

at minde folk om, hvad der skete i fortiden og få folk til at reflektere over dem. I år markerer 70-året for afslutningen af den Anti-fascistiske Verdenskrig, sejren for det kinesiske folks Modstandskrig mod japansk aggression, samt grundlæggelsen af De forende Nationer, FN. I år er også det 60. jubilæumsår for Bandung-konferencen, og i år vil fuldstændiggørelsen af ASEAN-fællesskabet finde sted. Som sådan er det et vigtigt år at mindes, så vel som også et afgørende tidspunkt til at reflektere over fortiden og se fremad mod fremtiden.

I løbet af de forgangne 70 år har verden som aldrig før gennemlevet dybtgående forandringer, som har ændret menneskehedens skæbne. Nu, hvor den globale kolonialismes og den kolde krigs dage for længst er forbi, er lande i stigende grad indbyrdes forbundet og afhængige. Fred, udvikling og win-win-samarbejde er blevet den herskende trend i vor tid.

Vi har kun den samme planet, og lande deler den samme verden. For at have det godt, kan Asien og verden ikke undvære hinanden. Konfronteret med de hastigt skiftende, internationale og regionale landskaber, må vi se hele billedet, følge vor tids trend og i fællesskab bygge en regional orden, der er mere favorabel for Asien og verden. Vi bør, gennem bestræbelser hen imod et sådant fællesskab for Asien, fremme et fællesskab baseret på fælles interesser for hele menneskeheden. Jeg ønsker at benytte denne lejlighed til at dele med jer min tanker om denne vision.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre, at alle lande respekterer hinanden og behandler hinanden som ligeværdige. Lande kan have forskellig størrelse, styrke eller udviklingsniveau, men de er alle ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, med ligeværdige rettigheder med hensyn til at deltage i regionale og internationale anliggender. Vi bør i fællesskab drøfte spørgsmål, der angår os alle, og sammen søge en løsning. At være et stort land betyder at bære et større ansvar for

regional, og global, fred og udvikling, i modsætning til at søge et større monopol over regionale og globale anliggender.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi søge win-win-samarbejde og fælles udvikling ... Den gamle nulsums-tankegang må vige for en ny fremgangsmåde med win-win samarbejde for alle. Andres interesser og fælles udvikling må fremmes, samtidig med, at man forfølger sine egne interesser, og fælles udvikling må fremmes samtidig med, at man søger sin egen udvikling. Visionen om win-win-samarbejde gælder ikke kun for det økonomiske område, men også for det politiske, sikkerhedsmæssige og kulturelle område, og mange andre områder. Det gælder ikke blot for lande inden for regionen, men også for samarbejde med lande uden for regionen ...

Vi vil energisk fremme et system med regionalt, finansielt samarbejde, udforske en platform for udveksling og samarbejde mellem asiatiske finansinstitutioner, og fremme en komplementerende og koordineret udvikling mellem Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og sådanne multilaterale finansielle institutioner som Asiatisk Udviklingsbank og Verdensbanken ...

Kina foreslår, at der udarbejdes planer med hensyn til at opbygge muligheden for forbindelser i Østasien og Asien som helhed for at fremme den fulde integration af infrastruktur, politik og institutioner og en fri bevægelighed af personalestaben ...

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi forfølge en fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed. I verden af i dag betyder sikkerhed meget mere end tidligere, og dens implikationer går langt ud over en enkelt region eller tidsramme. Alle mulige faktorer kunne have indflydelse på et lands sikkerhed. I takt med, at alle lande deler en fælles bestemmelse og i stigende grad bliver gensidigt afhængige, kan intet land have garanti for sin egen sikkerhed uden de andre landes, eller den større

verdens, sikkerhed. Den kolde krigs mentalitet bør virkelig kastes bort, og nye sikkerhedskoncepter næres i takt med, at vi udforsker en vej for Asien, der garanterer sikkerhed for alle, ved alle og af alle.

– For at opbygge et samfund baseret på vor fælles bestemmelse må vi sikre en inkluderende [politik] og gensidig læring mellem civilisationerne. Historien har i det forgangne årtusind været vidne til, at antikke civilisationer er dukket frem og trivedes langs Den gule Flod og Yangtze-floden, floderne Indus, Ganges, Eufrat og Tigris, såvel som i Sydøstasien, og de har hver især føjet deres egen pragt til den menneskelige civilisations fremskridt. I dag har Asien stolt bevaret sin distinkte forskelligartethed og nærer stadig alle civilisationerne, de etniske grupper og religionerne i denne store, asiatiske familie.

Mencius, den store filosof i det gamle Kina, sagde, »Ting fødtes til at være forskellige«. Civilisationer er blot unikke, og ingen er den anden overlegen. Der må være mere udveksling og dialog mellem civilisationer og udviklingsmodeller, så hver af dem kan trække på den andens styrke, og alle kan trives og få fremgang gennem gensidig læring og fælles udvikling. Lad os fremme udveksling mellem civilisationer for at bygge venskabsbroer for vore folk, fremme menneskelig udvikling og bevare fred i verden.

Kina foreslår, at der afholdes en konference for dialog mellem asiatiske civilisationer for at skabe en platform, på hvilken interaktion mellem de unge, folkegrupper, lokalsamfund og medierne kan fremmes, og for at danne et netværk af samarbejde mellem tænketanke, for således yderligere at bidrage til asiatiske folks rige, kulturelle liv og bidrage til et mere levende, regionalt samarbejde og en mere levende udvikling.

Den kinesiske økonomi er nu gået ind i en tilstand af ny normalitet. Den er i færd med at skifte gear, fra højhastigheds- til middel-til-højhastighedsvækst, fra en

ekstensiv model, der lagde vægt på omfang og hastighed, til en mere intensiv model, der lægger vægt på kvalitet og effektivitet, og fra at være drevet af investering i produktionsfaktorer til at være drevet af innovation ... Det er rimeligt at sige, at den kinesiske økonomi er højst spændstig og har stort potentiale, hvilket giver os plads til at bruge en række politiske redskaber til at øve indflydelse. Når dette er sagt, vil Kina fortsat respondere til den nye trend og tage initiativer til at forme den nye norm til vores fordel ... Vi vil tage flere initiativer til at udløse folkets kreativitet og opfindsomhed, være mere effektive med hensyn til at bevare ligestilling og social retfærdighed, hæve folks levestandard og sikre, at Kinas økonomiske og sociale udvikling er både solid og stabil.

Det, Kina behøver mest, er et harmonisk og stabilt nationalt miljø og et fredeligt og roligt internationalt miljø. Uroligheder eller krig er i modstrid med det kinesiske folks fundamentale interesser. Den kinesiske nation elsker fred og har, fra gammel tid, højagtet sådanne filosofier som »harmonien er det mest værdifulde«, »fred og harmoni bør herske« og »alle mennesker under himmelen er brødre«. Kina har lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede i moderne tider, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande eller folkeslag den samme tragedie ...

Nære naboer er bedre end fjerne slægtninge. Dette er en enkel sandhed, som det kinesiske folk lærte at kende i gamle tider. Det forklarer Kinas faste forpligtelse til at bygge venskab og partnerskab med sine naboer for at nære et venligt, sikkert og fremgangsrigt nabolag ...

I 2013 fremlagde jeg, under mit besøg i Kasakhstan og Indonesien, initiativet for opbygningen af et økonomisk Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej. Initiativet med »Bæltet og Vejen«, der imødekommer Kinas udviklingsmæssige behov og de udviklingsmæssige behov hos landene langs ruterne og i regionen som helhed, vil tjene de

relevante parters fælles interesser og besvare vor tids krav om regionalt og globalt samarbejde.

Med promoveringen af dette initiativ vil Kina følge princippet om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles gavn. Udviklingsprogrammerne vil blive åbne og inkluderende, ikke ekskluderende. Det vil blive et virkeligt kor, der omfatter alle lande langs ruterne, ikke en enegang kun for Kina. Udviklingen af Bæltet og Vejen skal ikke erstatte eksisterende mekanismer eller initiativer for regionalt samarbejde. Tværtimod, vi vil bygge på det eksisterende grundlag for at hjælpe lande til bringe deres udviklingsstrategier ind i gensidig overenskomst og skabe en komplementerende situation ... Både »Bæltet og Vejen« og AIIB er åbne initiativer. Vi indbyder alle lande langs ruten og i Asien, såvel som også alle vore venner og partnere i hele verden, til at tage aktivt del i disse bestræbelser.

Initiativet til »Bæltet og Vejen« skal ikke opfattes som retorik. Det repræsenterer virkeligt arbejde, der kan ses og føles at bringe virkelig gavn til landene i regionen. Takket være relevante parters samlede indsats, er visionen og handleplanen for initiativet blevet udviklet. Betydeligt fremskridt er blevet gjort med etableringen af AIIB. Silkevejsfonden er blevet lanceret, og konstruktioner på flere af projekterne for infrastrukturforbindelser går fremad. Denne tidlige høst har virkelig peget fremad mod de brede udsigter, som initiativet med »Bæltet og Vejen« vil bringe.

Kære Venner,

Fredens sag og udviklingen af menneskedens sag er lige så ophøjet, som den er udfordrende. Farten, der ligger foran os, vil ikke blive sejladt i smult vande, og succes kommer måske ikke let. Uanset, hvor lang og vanskelig, rejsen måtte være, så vil de, der arbejder sammen og aldrig giver op, slutteligt sejre. Det er min overbevisning, at så længe, vi holder fast ved vore mål og gør en stor indsats, vil vi i fællesskab skabe

et samfund baseret på vor fælles bestemmelse og indvarsle en ny fremtid for Asien.«